

**BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN EĞİTSEL OYUN
OYNATMA ÖZ YETERLİKLERİ İLE MESLEKİ DOYUMLARININ
İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

UFUK KAYMAZ

**MERSİN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

**MERSİN
Ađustos-2022**

**BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN EĞİTSEL OYUN
OYNATMA ÖZ YETERLİKLERİ İLE MESLEKİ DOYUMLARININ
İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

UFUK KAYMAZ

**MERSİN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

**Danışman
Doç. Dr. ELİF NİLAY ADA**

**MERSİN
Ađustos-2022**

ÖZET

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN EĞİTSEL OYUN OYNATMA ÖZ YETERLİKLERİ İLE MESLEKİ DOYUMLARININ İNCELENMESİ

Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterlikleri ile mesleki doyumlarının incelenmesidir. Ayrıca bu ilişkinin farklı demografik değişkenlere göre (cinsiyet, okul türü, öğretim kademesi, görevli olunan ilçe, mesleki deneyim yılı) incelenmesi bu araştırmanın bir diğer amacıdır. Araştırmanın evrenini Adana ilinde görev yapan beden eğitimi öğretmenleri, örneklemini ise Adana iline bağlı merkez ilçelerinde öğretmenlik yapan kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile seçilmiş beden eğitimi öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama araçları olarak, Demografik Bilgi Formu, Mesleki Doyum Ölçeği ve Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeği kullanılmıştır.

Verilerin analizinde öncelikle tanımlayıcı istatistikler hesaplanmış, verilerin normal dağılmaması nedeniyle parametrik olmayan test istatistiklerinin uygulanmasına karar verilmiştir. Bağımsız gruplar arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla Sperman Korelasyon analizi, bağımsız değişkenin iki kategorili olduğu durumlarda farklılık belirlemek için Mann Whitney U testi, bağımsız değişkenin iki kategoriden fazla olduğu durumlarda ise Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Ayrıca fark çıkan durumlarda farklılığın kaynağını belirlemek için Post-Hoc testlerinden Tamhane testi kullanılmıştır.

Elde edilen bulgularda, beden eğitimi öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterliklerinin mesleki doyum ile negatif yönde ilişkili olduğu bulunmuştur. Ayrıca eğitsel oyun oynatma öz yeterlikleri ve mesleki doyum puanları cinsiyet, öğretim kademesi, okul türü, mesleki deneyim yılı, görevli olunan ilçe gibi farklı değişkenlere göre incelendiğinde ise sadece okul türü açısından anlamlı farklılık elde edilmiştir.

Sonuç olarak, beden eğitimi öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterlikleri arttıkça mesleki doyumlarının düştüğü; ayrıca devlet okullarında çalışan öğretmenlerin özel okullarda çalışan öğretmenlerden daha yüksek düzeyde meslek doyumuna sahip olduğu bilgisine ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler Beden Eğitimi Öğretmeni, Eğitsel Oyun, Oyun Oynatma Öz Yeterliği, Mesleki Doyum

Danışman: Doç. Dr. Elif Nilay ADA, Mersin Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi/ Beden Eğitimi ve Spor Bölümü Anabilim Dalı, Mersin.

ABSTRACT
PHYSICAL EDUCATION TEACHERS' PLAYING WITH EDUCATIONAL GAMES AND EXAMINED THEIR PROFESSIONAL SATISFACTION WITH THEIR SELF SUFFICIENCY

The aim of this research is to examine the relationship of physical education teachers' educational game playing self-efficiency with professional satisfaction. And also The examination of this relationship according to demographic features (gender, school type, education level, professional experience year) is another aim of this research. The area covered by the research consists of physical education teachers working in Adana, and the sample consists of physical education teachers, selected by the easily accessible sampling method, who teach in the central districts of Adana province. In research Demographic Information Form, Occupational Satisfaction Scale, educational game playing self-efficacy scale were used as data collection tool. In the analysis of the data, first of all, descriptive statistics were used. Normality analysis was performed for the distribution of the data, and it was decided to apply non-parametric test statistics because the data were not normally distributed. Sperman Correlation analysis was applied to determine the relationship between independent groups. To specify difference, in the cases which independent variable is in two different parts, Mann Whitney U, in the cases which independent variable is in more than two different parts Kruskal Wallis H tests were used. And also in the case of difference Tamhane from Post-Hoc tests were used to determine the source of the difference.

After research, a significant inverse relationship was detected between physical education teachers' game playing self-efficiency and their level of professional satisfaction. Moreover, when educational game playing self-efficiency and professional satisfaction were examined according to different variables such as gender, education level, school type, professional experience year, and the district where they were assigned, only significant differences were obtained in terms of school type.

As a result, it was found that as the educational game playing self-efficiency of physical education teachers increased, their professional satisfaction decreased, and that teachers working in public schools had a higher level of job satisfaction than teachers working in private schools.

Keywords: Physical Education Teacher, Educational Game, Playing self-efficiency, Professional Satisfaction

Advisor: Assoc. Prof. Elif Nilay ADA, Faculty of Sports Sciences/Department of Physical Education and Sports, Mersin University, Mersin.

TEŞEKKÜR

Tezim ve mesleki yaşantımın üzerinde emeği olan, donanımı ve deneyimi ile her an destek olan ayrıca araştırma sürecinde sabırla rehberlik eden değerli danışmanım Doç. Dr. Elif Nilay ADA'ya teşekkürlerimi sunarım.

Eğitim-öğretim yaşantım boyunca üzerimde emeği olan tüm öğretmenlerime teşekkürlerimi sunarım.

Çalışmamın gerçekleşme sürecinde emeği geçen tüm meslektaşlarıma ayrıca meslektaşlarıma ulaşmamda çabası olan tüm arkadaşlarıma teşekkür ediyorum.

Beni bu günlere getiren, maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen, sevdiğim mesleği yapmam ve yaşam boyu mutlu olmam için elinden geleni yapan ilk öğretmenim annem Sevim KAYMAZ'a, babam Halil KAYMAZ'a ve abim Umut KAYMAZ'a sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Ufuk KAYMAZ

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
İÇ KAPAK	
ONAY	
ETİK BEYAN	
ÖZET	i
ABSTRACT	ii
TEŞEKKÜR	iii
İÇİNDEKİLER	iv
TABLolar DİZİNİ	vi
1.GİRİŞ	1
1.1.Problem Durumu	1
1.2. Araştırmanın Amacı	2
1.3. Problem Cümlesi ve Alt Problemler	2
1.4. Araştırmanın Önemi	2
1.5. Sayıtlar	3
1.6. Sınırlılıklar	4
1.7. Tanımlar	4
17.1. Eğitsel Oyun	4
17.2. Beden Eğitimi	5
1.7.3.Mesleki Doyum	5
2. KURAMSAL ÇERÇEVE VE KAYNAK ARAŞTIRMALARI	6
2.1. Oyun Kuramı	6
2.1.1. Klasik Kuramlar	6
2.1.1.1 Fazla Enerji Kuramı	6
2.1.1.2 Dinlenme Kuramı	6
2.1.1.3 Öncül Deneme Kuramı	7
2.1.1.4 Bağlantı Kurma Kuramı	7
2.1.1.5 Huizinga Kuramı	7
2.1.2 Dinamik Kuramlar	8
2.1.2.1. Psikoseksüel Gelişim Kuramı	8
2.1.2.2. Piaget Kuramı	8
2.1.2.3. Erikson Kuramı	9
2.2. Mesleki Doyum Kuramı	9
2.2.1. Çift Etmen Kuramı	9
2.2.2. İhtiyaçlar Hiyerarşisi Kuramı	9
2.2.3. Eşitlik Kuramı	10
2.2.4. Cornell Modeli	10
2.2.5. İş Özellikleri Kuramı	11
3.YÖNTEM	12
3.1. Araştırmanın Modeli	12
3.2. Araştırmanın Evren ve Örnekleme /Çalışma Gurubu	12
3.3. İşlem	13
3.4. Veri Toplama Araçları	14

3.4.1.Demografik Bilgi Formu	14
3.4.2.Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeği	14
3.4.3.Mesleki Doyum Ölçeği	14
3.5.Verit Analizi	15
4. BULGULAR	17
5.TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER	29
5.1. Sonuç	34
5.2. Öneriler	35
KAYNAKÇA	36
EKLER	42
ÖZ GEÇMİŞ	49

TABLolar DİZİNİ

	Sayfa
Tablo 3.1. Katılımcıların Demografik Özellikleri	13
Tablo 3.2. Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeği ve Mesleki Doyum Ölçeğinin Güvenirlik Değerleri	15
Tablo 4.1. Katılımcıların Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik ve Mesleki Doyum Ölçeklerinden elde ettikleri puanlara ilişkin tanımlayıcı istatistikler.	17
Tablo 4.2. Çalışmada kullanılan Ölçekler ve Alt Boyutlarına İlişkin Normallik Testi Sonuçları	17
Tablo 4.5. Katılımcılardan elde edilen Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliği ile Mesleki Doyum puanları arasındaki ilişkiye yönelik korelasyon analizi	18
Tablo 4.6. Öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğinin Cinsiyete Göre karşılaştırılmasına ilişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları	19
Tablo 4.7. Öğretmenlerin Mesleki Doyum Puanlarının Cinsiyet değişkenine göre karşılaştırılmasına ilişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları	20
Tablo 4.8. Öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğinin Meslek Yılı değişkeni açısından karşılaştırılmasına yönelik Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları	21
Tablo 4.9. Öğretmenlerin Mesleki Doyumunun Meslek Yılına Göre karşılaştırmada Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları	22
Tablo 4.10. Öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğinin Okul Türü değişkeni açısından karşılaştırılmasındaki Mann-Whitney U Testi Sonuçları	23
Tablo 4.11. Öğretmenlerin Mesleki Doyumunun Okul Türüne Göre karşılaştırmada Mann-Whitney U Testi Sonuçları	24
Tablo 4.12. Öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğinin Okul Bölgesi değişkeni açısından karşılaştırılmasına yönelik Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları	25
Tablo 4.13. Öğretmenlerin Mesleki Doyumunun Okul Bölgesine Göre karşılaştırmada Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları	26
Tablo 4.14. Öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğinin Öğretim Kademesi değişkeni açısından karşılaştırmaya yönelik Mann-Whitney U Testi Sonuçları	27
Tablo 4.15. Öğretmenlerin Mesleki Doyumunun Öğretim Kademesine Göre karşılaştırmada Mann-Whitney U Testi Sonuçları	28

1. GİRİŞ

1.1.Problem Durumu

Günümüz toplumunda insanların hareketsizliği benimseyeceği bir yaşam biçimi oluşmuştur. Teknolojinin sosyal etkileşimi azaltması, okullarda doğal bir iletişim ve etkileşim aracı olarak işlev gören eğitsel oyunu daha çok kullanma gereksinimi doğurmuştur. Eğitsel oyunun eğitimdeki öneminin farkına varılması dışında bilimsel çalışmalarda araç veya yöntem olarak kullanılması, eğitsel oyunların çok yönden gelişime olan faydalarının biliniyor olması, yapılan çalışmalarla öneminin anlaşılması gibi sebeplerden dolayı eğitsel oyunlara zaman ilerledikçe daha da çok önem verilmeye başlanmıştır (Akçınar, 2018).

Eğitsel oyunların uygulayıcısı görevini gören çoğu beden eğitimi ve spor öğretmeninden sayısı çok olan öğrenci gruplarına, kalabalık bir içeriği, hayli kısa vakitte, minik bir alanda kısıtlı materyal ile öğretmesi ve aktarması talep edilmektedir (Ballinger, 1993; Siedentop, 1991).

Türkiye'deki okullarda öğretim programında yer alan beden eğitimi dersinin faydalı ve spor etkinliklerinin nitelikli bir şekilde uygulanmasına olanak sağlayacak spor kompleksleri ihtiyaçları karşılamakta oldukça yetersizdir. 21 yüzyılın bireylerinin gelişimini sağlayacak olan eğitim kurumlarında bu komplekslerin en az diğer derslerin işlendiği sınıflar kadar mühim olduğu bilinmeli ayrıca okul binasının bir parçası olarak düşünülmesi gerekmektedir (Uğur, 2006: 98).

Daha önce yapılan araştırmalar, yetersiz olan iş yeri şartlarının, meslek doyumu ve tükenmişliği olumsuz yönde etkilediği sonucunu göstermiştir (Blandford ve Grundy, 1999).

Eğitim bir toplumun gelişimini arttırmasına etki eden ve önem taşıyan faktörlerden biridir. Bu sebeple eğitimin verimli aktarılması bu mesleği yapan eğitimcilerin, mesleklerini sevip aynı zamanda istekle icra etmesiyle sağlanır. Öğretmenlerin mesleklerinden aldıkları haz düzeyi arttıkça, motivasyon ve verimlilikleri artacak, bunun sonucunda ise eğitim hizmetlerinde verim ve kalite yükselecektir (Gülay, 2006).

Bundan ötürü beden eğitimi öğretmenleri eğitimin ve öğretimin oldukça kıymetli bir parçasıdır ve ilerleyen her gün beden eğitimi dersinden ayrıca beden eğitimi öğretmenlerinden beklenenler çoğalmaktadır. Bu beklentileri yerine getirmede kendisini tanıyan, hislerini anlayabilen, kendisini ve ilişkilerini yönetebilen, insanlar arası ilişkilerinde empati sağlayabilen, kendisini motive eden bir beden eğitimi öğretmeni daha başarılı olacaktır. Bu beklenenleri sağlayamayan beden eğitimi öğretmenleri ise ilerleyen zamanlarda mesleklerinden haz almayacaklar, fayda sağlayamayacaklar ve doyum elde edemeyeceklerdir (Türkçapar, 2012).

Bu çalışmalardan da yola çıkarak, ülkemizde beden eğitimi öğretmenlerinin çalıştığı şartlar göz önünde bulundurulduğunda; öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliklerinin

mesleki doyumlarına ilişkisinin incelenmesi, beden eğitimi dersinin daha verimli geçmesine destek olacağı yönünde değerlendirilebilir.

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterliklerinin, mesleki doyumları ile ilişkisinin bazı demografik değişkenlere göre (cinsiyet, okul türü, öğretim kademesi, görevli olunan ilçe, mesleki deneyim yılı) incelenmesidir.

1.3. Problem Cümlesi ve Alt Problemler

Çalışmaya katılan “beden eğitimi öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterliklerinin, mesleki doyumları ile ilişkisi ne düzeydedir? ” problemi, bu tez araştırmasının ana problemidir.

Alt problemler ise şu şekilde sıralanmıştır:

1. Çalışmaya katılan beden eğitimi öğretmenlerinin yaş, cinsiyet, okul türü, öğretim kademesi, görevli olunan ilçe, mesleki deneyim yılı değişkenlerine göre eğitsel oyun oynatma öz yeterlikleri toplam puan ve alt ölçek puanları açısından farklılaşmakta mıdır?
2. Çalışmaya katılan beden eğitimi öğretmenlerinin yaş, cinsiyet, okul türü, öğretim kademesi, görevli olunan ilçe, mesleki deneyim yılı değişkenlerine göre mesleki doyumları toplam puan ve alt ölçek puanları açısından farklılaşmakta mıdır?

1.4. Araştırmanın Önemi

Mesleki Doyum; mesleği yapanın, yaptığı işi veya yaşadığı iş hayatına dair dinamikleri değerlendirmesi sonucunda duyduğu güven, mutluluk veya duygusal doyum halidir (Akçamete, Kaner ve Sucuoğlu, 2001). İş doyumunu, bir insanın yaptığı mesleğin ve kazandıklarının gereksinimleriyle ve bireysel değer yargılarıyla paralel olduğu yahut paralelliğine fırsat yarattığının farkına varması sonucunda hissettiği bir duygu olarak nitelendirilebilir. Diğer bir söyleyişle çalışanın yaşadığı mesleki kazanımlar neticesinde ruhsal durumu pozitifse bu durum, mesleki doyumunu, şayet negatifse mesleki doyumsuzluğu şeklinde tanımlanmaktadır (Barutçugil, 2004). Meslek doyumunun ortaya çıkmasında etkisi olan kişisel faktörler, bireyin doğuştan sahip olduğu farklı özellikleriyle birlikte hayatı süresince biriktirdiği kazanımlarla ilgisi vardır. Bu doğrultuda bireyin yaşı, cinsiyeti, eğitimi gibi etkenler bireyin içinde olduğu mevcut hali kavramasını doğrudan etkilemektedir (Ataklı, Dikmentaş ve Altınışik, 2004).

Mesleki doyum ve mesleki performans ilişkisi tarandığında iki tanımlama yapılmaktadır: ilki, bireyin meslekte aşırı performans göstermesi halinde çalıştığı kurumca ödüllendirildiği ve bu sebeple de yüksek meslek doyumuna eriştiğidir. Diğeri ise yüksek meslek doyumunu hisseden

bireyin daha da performansını artırma eğilimi göstermesidir. Kısaca, çalışan kişinin mesleğinden doyum sağlaması iş performansını yükseltmektedir, bu performansı yükseltecek faktörlerden biri de mesleği sevme ve oyunlaştırmadır (Telman ve Ünsal, 2004,s.21). Beden eğitimi ve spor dersinin içeriğinde de kazanımlar aktarılırken oyunlara, oyunlaştırmalara çokça yer verilmektedir. Oyun, çocukların hayatının çok ciddi kesitlerinden biri olan, çocukların bilişsel, duyuşsal, motor becerilerini geliştiren, duygu ve düşüncelerini etkili bir şekilde aktarmasını sağlayan, planlanmış zaman dilimi çerçevesinde ve belli bir düzende gerçekleştirilen, keyiflendirirken cesaret içgüdüsü kazandıran ve motivasyonu arttıran etkinliklerdir (Çoban ve Nacar, 2006). Bundan kaynaklanıyor olacak ki öğrencilerin genel olarak diğer derslere göre beden eğitimi ve spor dersine biraz daha ilgisinin olduğu, derse karşı olumlu tutumlar sergiledikleri (Harrison, 1984) ve beden eğitimi ve spor dersini sevdikleri (Taşmektepligil, Yılmaz, İmamoğlu ve Kılıçgil, 2006) görülmektedir. Eğitim çağındaki çocuklar beden eğitimi ve spor dersleri yanı sıra dersin dışındaki etkinlikler sayesinde de fiziksel aktivite yapma şansı bulurlar. Beden eğitimi ve spor dersi, eğitim çağındaki çocukların birbirleri arasında etkileşim halinde geçirdiği birden fazla aktiviteyi bünyesinde bulundurması ve öğrencilerin kendileriyle keyifli vakit geçirmelerini sağladığı için önem taşımaktadır. Yapılan araştırmalarda beden eğitimi ve spor dersinin öğrencilerce hayli sevildiği ve öğrenciler tarafından mutluluk sağlayıcı olarak görüldüğü saptanmıştır (Erhan ve Tamer, 2009; Namlı, Temel ve Güllü, 2017; Temel ve Güllü, 2016; Tannehill ve Zekrajsek, 1993).

Ayrıca oyunların içinde olan kazanma içgüdüsü oyuna bağlanma, motivasyonu oluşturma ve eğlence etmenlerini arkasında getirmesi, öğrenmede oyunların kullanılmasında önem taşıyan bir unsurdur. Oyunun çocukların yaşamlarında ciddi bir yer tutmasından ötürü eğitimin odağına konulmasıyla öğrenmeye karşı talebin yükselmesine, güdülenmenin oluşmasına, tekrar çalışmaları ile kalıcı şekilde öğrenmenin sağlanmasına destek sağlayacaktır (Şahin, 2019).

Yukarıda yapılan çalışmalara bakıldığında, eğitsel oyunların önemine yer verilmiştir. Çalışmalar incelendiğinde, bu araştırmaya konu olan beden eğitimi öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterliklerinin mesleki doyumları ile ilişkisinin incelenmesi fikri doğmuştur. Fikrin doğma sebebi çalışan öğretmenlerin verimlerinin arttırılması ve beden eğitimi derslerinin daha da verimli geçmesi düşüncesidir. Beden eğitimi öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterlikleri ile mesleki doyum ilişkisini belirleyerek öz yeterliklerini daha da geliştiren meslek doyumları daha yüksek öğretmenlerin öğrencilere daha faydalı olabilmesi adına bu araştırma önemli görülmektedir.

Tüm bunlar göz önüne alındığında, öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliklerinin ve meslek doyumlarının belirlenmesi, buna bağlı olarak öğrencilerin öz yeterliliği

ve meslek doyumunu hangi düzeyde öğretmenlerden eğitim aldıklarını ortaya koymak adına bu araştırma önemli görülmektedir.

1.5. Sayıtlar

Araştırmaya katılım sağlayan öğretmenlerin soruları dikkatli okuyarak kendilerini yansıtan cevaplar verdikleri varsayılmıştır.

1.6. Sınırlılıklar

Bu araştırma Adana ili merkez ilçelerinde görev yapan beden eğitimi öğretmenleri ile sınırlandırılmıştır. Bu sınırlamanın yapılmasının sebebi merkez ilçelerde daha yoğun öğretmen gruplarının olması onlara daha hızlı ulaşım sağlanması ve daha çok öğretmene ulaşım çalışmanın verimini artırılmasıdır.

1.7. Tanımlar

17.1. Eğitsel Oyun

Oyunlar, doğal öğrenme materyali gibi düşünülebilir ayrıca oyunun katılımcıları, oyun anında kendisine yarayan gerekli bilgi ve kabiliyetleri kullanarak, alışkanlık, deneyim kazanma, bilgi edinme ve yardımlaşma gibi olguları uygulayarak kavrayabilmesi sağlanabilir (Kaytez ve Durualp, 2014).

Oyunun yaşamdaki yeri oldukça önemlidir bu açıdan bakıldığında, faydası ve birey üzerindeki etkisi de toplumda etkileşimleri olumlu yönde etkilemekte olduğu görülmektedir. Ayrıca kalıcı izli öğrenmelerin oluşmasında da hayli fayda sağladığı görülmektedir. Bu kalıcı izli öğrenmeleri de keyifli bir şekilde ilettiği için genel olarak eğitimlerde kullanılmaktadır. Eğitsel oyunlar, çocukların öğrendiği kavramların pekiştirilmesini ve öğrenci için çokça beğenilen bir alanda pratik yapılmasına olanak tanıyan keyifli bir öğretim metodudur (Bayat, Kılıçaslan ve Şentürk, 2014; Güler, 2011).

Eğitimde uygulanan oyunların en ciddi detayı, teorik öğrenmeyle, yapılan uygulamada ilişki kurmasıdır. Eğitsel oyunlar belirtilen ilişkiyi kurarak teoride düşünülen şeylerin yaşama geçirilmesine etki etmektedir. Yani soyut yaşantıların somuta döndürülmesi, oyunun kalitesine etki etmekte ve öğrenim alanındaki eğitimin daha faydalı halde ortaya konmasına katkı sağlamaktadır. Bu yöntemle eğitsel oyunların öğretilen bilgiyi kuvvetlendirdiği ve neşeli bir biçimde tekrarını sağladığı düşünülmektedir. Eğitsel oyunla eğitim, içe dönük kişilik halinde bir bireye ya da derslerden hızlıca sıkılan öğrencinin öğrenmeye girişiminde aktifliğe neden olabilmektedir. Ama bahsedilen eğitsel oyunların, keyifli olarak nitelendirilmesine ek bir amaca

yönelik tasarlanmış olması, öğrenmeye hakkında bağlantı kurdurabilmesi ve planlanarak hazırlanması ön koşuldur (Demirel, 1999).

1.7.2. Beden Eğitimi

Beden eğitimi, bireyin beden ve zihin sağlığını muhafaza etmek amacıyla, bedensel kabiliyetlerini geliştirmek sebebiyle, kişinin özelliklerine ve dışsal faktörlere göre değişiklik gösterebilen jimnastik, oyun benzeri sporla iç içe bağlantılı alıştırmaya benzeyen çalışmaların tümünü kapsayan etraflıca bir etkinlik olarak tanımlanmıştır (İnal ve Yamaner, 2003). Etkinliklerin çoğu belli bir fiziksel harekete dayalı olsa da bedensel gelişimin yanı sıra ruhsal gelişimi de olumlu yönde etkilediği yapılan araştırmalarda görülmüştür.

Farklı bir bakışla beden eğitimi, bireyin bedensel, ruhsal gelişimini sağlamak, kişiyi günlük yaşama hazır hale getirmek, milli duyguları kuvvetlendirmek amacıyla uygulanan belirli yöntemlere dayanarak ilerletilen çalışmaların tümü biçiminde tanımlanabilir. Bu açıdan beden eğitimi, bireyin bedensel hareketliliğiyle birlikte zindelik, fiziksel, sosyal ve bilişsel beceri kazandırdığı etkinliklerdir (Lumpkin, 2005).

Beden eğitimi, sadece kişilerin ruhsal ve bedensel gelişimine katkı sunmamakta bununla birlikte beden eğitimi etkinlikleri sebebi ile toplanan kişilerin sosyal açıdan gelişebilmelerine de olanak sağlamaktadır. Gerçekleşen bu durumlar beden eğitiminin eğitimle ilişkili tamamlayıcı vazife üstlenmesine neden olmaktadır (Çelik ve Pulur, 2011).

1.7.3. Mesleki Doyum

İş doyumunu bir mesleği devam ettirme ve başarı sağlama, kişinin benliğiyle dahil olduğu çevreyle arasındaki intibak ile bağlantılıdır. (Yeşilyaprak, 2012)

İş doyumunu, kişi ile mesleğin beklentilerinin senkronize durumudur. İş doyumunu bireyin mesleğine yönelik göstermiş olduğu değerlendirici bir yansıma durumu olarak nitelendirilebilir. Meslek, bireyin mühim gördüğü çevreyi ve değerleri hangi ölçüde sağlamaktaysa, kişinin işten sağlayacağı doyum da o seviyede artış gösterecektir. Bundan dolayı, meslek doyumunu, işin hususları ile bireyin talepleri senkronize olduğu anda ortaya çıkmaktadır (Tınaz, 2005).

2. KURAMSAL ÇERÇEVE VE KAYNAK ARAŞTIRMALARI

2.1. Oyun Kuramları

2.1.1. Klasik Kuramlar

2.1.1.1. Fazla Enerji Kuramı

Schiller ve Spencer teorisi olarak da isimlendirilen bu teoriye göre, her yaşta canlının gereksinimlerini giderebilmesi amacıyla belirli ölçüde enerjiye gereksinim vardır. Bu gereksinimler çoğaldıkça daha da enerjiye gereksinim duyulur. Fazla enerji zamanla baskıya vesile olur. Birey bu zorlamadan uzaklaşmak için oyunu bir araç olarak görerek onu kullanır. Enerji oyun yoluyla dışarıya atılır, tüketilir (Poyraz, 2003).

Yani oyunu bir enerji boşaltma aracı olarak kullanıldığı görülmektedir. Bireydeki enerji miktarı ne kadar çoğalırsa bu enerjiyi boşaltma ihtiyacı o kadar artacağından oyunun her zaman kullanılan bir araç olarak görüleceği düşünülmektedir.

Ayrıca bu teori vücutta yer alan gücün hedefli etkinlikler yani çalışmalar ve hedefsiz etkinlikler yani oyun sebebiyle harcandığı varsayımında bulunur. Oyun, vücudun çalışması amacıyla lazım olandan daha çok enerjiye sahip olduğunda oynanır. Farklı bir açıdan oyun, fazla enerjiyi tüketmek için oynanır. Bu teoride oyunun içeriği mühim değildir (Sevinç, 2005).

2.1.1.2. Dinlenme Kuramı

Fazla enerji teorisinin tam tersi olarak Alman yazar Lazarus (1824–1909) tarafından öne sürülmüş bir teoridir. Fazla enerji teorisi enerjinin birikimini içerirken, dinlenme kuramı harcanmasını savunur. Lazarus'a göre, birey çalıştığında enerji yakar ve bir enerji boşluğu ortaya koyar. Bu ortaya koyduğu enerji boşluğu bireye keyif alınan bir aktiviteye dahilken ve ya uyurken tekrar hayat verebilir. Özetle, oyun yöntemiyle enerji eksikliği tekrar yerine getirilebilir. Okul öncesi eğitimcileri, eğitim alanlarında dinamik oyunlara seçenek olarak durgun, zihinsel etkinlikler kullanarak bu teoriyi pratikte uygulamayı denemişlerdir (Öğretir, 2008).

Bireyin enerjiye ne kadar ihtiyacı varsa dinlenmeye de o kadar ihtiyacı vardır, bu sebeple ortaya atılan bu kuram bireyi daha çok oyun yoluyla dinlendirmeye yöneliktir. Ayrıca bu teoriye göre baskı uygulayan etkinlikler bireyi zihinsel ve fiziksel olarak zedelemektedir. Bunun neticesinde istirahat ve uyku gereksinimi hissedilmektedir. Gerçek istirahat ise bireyin yaşam vazifeleri dışında daha farklı etkinliklerle ilgilenmesiyle sağlanabilir ve böyle yaparak kendini yeniler. Çocukların oyunla ilgilenmeleri deşarj olma ihtiyaçlarından gelmektedir (Sevinç, 2005).

2.1.1.3. Öncül Deneme Kuramı

Karl Gross tarafından ortaya atılan bu kuram, çocuk oyunlarında kabiliyetlerin öğrenilmesi ve geliştirilmesi aşamasında uygulanan alıştırma dışında oyunda bilincin etkisi üzerinde durmuştur (Sevinç, 2005).

Öncül deneme kuramına göre oyun, “daha sonra yapılacak çalışmaların bir ön hazırlığı olarak kabul edilir” (Koçyiğit, 2007).

Bu teoriye bakıldığında oyun içgüdüseldir. Çocuk ilerde kazanacağı davranışların kazanımını daha öncesinde içgüdüsel olarak oyun olarak denemeye çalışır. Özetle ileride yapılacak olan çalışmaların daha öncesinde yapılan hazırlığıdır (Dönmez, 1992).

2.1.1.4. Bağlantı Kurma Kuramı

Öncül deneme teorisine karşı çıkmış bir kuramdır. Bu teoriye göre; oyunla, ilerdeki tutum ve davranışlar arasında bir bağlantı ilişkilendirilemez.

Hall, evrim teorisinden bağlantı kurarak bu teoriyi ortaya koymaya çalışmıştır. Bu teorinin savunduğı düşünceye göre çocuklar, hayvanlarla yetişkin birey arasındaki bağlantının bir parçasını teşkil ederler. Oyunda çocuk, bireyin yaşadığı devinimsel ve ruhsal dönemleri bir daha yaşamaktadır (Baykoç, Dönmez, 2000).

2.1.1.5. Huizinga Kuramı

Oyun, dünyada insanoğlunu temsil eden şeylerin tamamının başladığı olgudur. İnsanlar hayatlarını en baştan bu yana oyun oynayarak yaşamıştır ve bir kültür oluşumu ortada yokken dahi oyun vardır. Oyunun yeryüzündeki tüm olgular ve kültürlerden önce var olduğu ve kültürlerin oluşumunda temel olduğu düşünülmektedir (Huizinga, 2015: 16).

Huizinga kuramına bakıldığında, oyun farklı kültürlerden meydana gelme olmayıp, bu kültürlerin meydana gelmesinde en ciddi unsurdur. Huizinga'ya göre oyun bir reaksiyon ya da içgüdü değil belli bir fonksiyon barındırır. Oyun isteyerek katılım sağlanan gönüllü bir harekettir. Zor kullanarak yapılan bir şey yapısında bulunmamaktadır yani oyun hürdür ve süreklilik arz eder, devamlı tekrar edilir (Poyraz, 1999).

Oyun en sade şekillerinde dahi ve hayvan yaşantısının içerisinde tümenden fizyolojik bir olgudan ya da fizyolojik olarak tanımlanan ruhsal bir reaksiyondan daha fazla bir olgudur. Oyun olarak tümenden biyolojik veya en azından tümenden fiziksel bir olgudur. Oyun olarak tümenden biyolojik veya en azından tümenden fiziksel bir etkinliğin çizgilerini geçmektedir. Oyun mana bakımından zengin bir fonksiyondur. Oyunda hayatın direkt ihtiyaçlarını aşırp geçen ve davranışa ifade katan bağımlı olmayan bir öge rol oynamaktadır (Huizinga, 1995).

2.1.2. Dinamik Kuramlar

Dinamik kuramlar paydaş iki unsura odaklanmaktadır. İlki, çocuklar düşledikleriyle veya öyle olduklarını farz ettiklerine benzer oyunlarla kendilerine ifade yöntemi keşfederler. Diğeri ise, oyun taleplerin sağlanması sebebiyle oluşturulan bir atmosferdir (Sevinç, 2005).

Dinamik kuramlarda çocuklar hayal dünyasının kapısını aralayarak orada kendilerini ifade edecekleri yöntemleri bularak ya da ihtiyaç ve isteklerinin karşılanması için meydana getirdikleri bir kurmaca olarak düşünülmektedir. Dinamik oyun kuramlarında, oyunun içeriğine odaklanılmaktadır. Freud, çocuğun oyun oynamasını hislerinin dışarıya aktarımı olarak tanımlanmakta, mantıksal düşünmenin etkili olacağını dile getirmiştir. Piaget'e göre oyun bilişsel gelişim ögesidir (Gül, 2006).

Bu kuramda önemli olan oyunun içerdiği detaylar olarak görülmektedir, çocuk oynamayı duygularını düşüncelerini aktarmak amacıyla kullandığı söylenmektedir. Mantıksal hareket etmenin bu kuramda en etkili yol olacağı belirtilmiştir. Aynı zamanda bilişsel gelişimin ögesi olarak görülmektedir. Piaget oyun teoremlerini; Alıştırma Oyun Teoremi, Sembolik Oyun Teoremi ve Kurallı Oyun Teoremi olarak 3 başlıkta toplamıştır (Gazozoğlu, 2007).

İlk basamağı alıştırma oyunları (0-2 yaş) emme, fırlatma, yakalama, sallama benzeri daha çok çocuğun psikomotor becerilerine odaklanmaktadır. Sembolik oyunlar (2-12 yaş) ise taklit etme, mış gibi yapma, hayali kurgu benzeri sembolik etmenler yoğunlukla kullanılmaktadır. Kurallı oyun aşaması (12 ve üzeri yaş) mantıklı düşünme, eleştirel düşünme, bilgiyi ve sosyal ilişkileri organize etme, bir sonuca odaklanma benzeri üst düzey bilişsel yeterliliklerin sunulmasıyla tanımlanmaktadır (Piaget, 1976; Piaget, 2013; Sutton-Smith, 1983).

2.1.2.1. Psikoseksüel Gelişim Kuramı

Freud'un tanımında oyun, çocuğun zorluklardan ve hakiki evrenin yasaklarından sıyrılıp güvenilir bir ortamda onay görmeyen, agresif ve gerçek hayatta tehlike arz edebilecek his ve tavırlarının dışa aktarılmasıdır. Freud yinelenen takıntılardan söz ederken oyunun kabiliyet edinme ve bir şeyi becerebilme uygulayabilme durumuna da dikkati yöneltmiştir. Bu yinelenen tutumlar ruhsal bir mekanizma olup kişinin endişelerinin üzerine gidip bu korkuları bitirmelerinde faydalı olmaktadır (Sevinç, 2005).

2.1.2.2. Piaget Kuramı

Piaget'in oyun teorisi bilişsel gelişimi temel almaktadır. Piaget'in savunduğu düşünceye göre bireyin zekasının gelişimi, özümleme ve uyum işlemlerine göre şekillenir. Piaget, tüm doğal gelişimlerin tabanında bu iki farklı unsurun varlığının olduğunu belirtmektedir. Piaget oyunun, dış evrenden alınan bu düzene entegre etme yöntemi olduğunu söylemektedir. Buradan yola

çıkarak oyun, bireylerin tavırlarında her zaman var olan ve çocuğun zihinsel gelişimine dayanak olan mühim bir öğedir (Baykoç, Dönmez, 2000).

Çocuğun alıştırmalar ile edindiği bilgi ve becerilerini geliştirecek ve daha sonraki hayatında da çocuğa benzer biçimde destek sağlayacak bir araç olarak görülmektedir. Bu düşünceye göre çocuğun bir tek oyun oynaması değil, bununla birlikte oynadığı oyun cinsi de onun bilişsel gelişiminin belirtisidir (Onur ve Güney, 2004).

2.1.2.3. Erikson Kuramı

Erikson oyunu psikososyal gelişim teoremi çatısı altında değerlendirmiş ve bu açıdan analiz etmiştir. Oyunun çocuğun psikososyal açıdan gelişim sağlamanın bir yansıması olarak görüldüğü, gelişim evreleri süresince çeşitlilik ortaya koyduğunu nitelemiştir. Erikson, oyunun kişilik gelişiminin sağlanmasının etkenleri hususuna odaklanmıştır (Sevinç,2005).

Erikson (1968), bireyin ve toplumun kimlik kavramı üstünde durmuştur ve bunu Psikososyal Gelişim Kuramı içinde ifade eder. Kişilerin fiziksel ve zihinsel gelişimi ile toplumsal değişmelerin kişiliğin oluşmasını etkilemekte olduğunu söyleyen Erikson, kişisel gelişim ve kimlik krizi ile toplumsal kültürün, farklılaşmasının ve tarihsel krizlerin birbirlerinden kopmayacağı gibi bunların birbirlerini tanımladığını belirtir. Erikson, kimlik oluşmasını psikolojik ve toplumsal ile gelişimsel ve tarihsel özellikler arasındaki ilişki olarak açıklar (Süslü, 2002).

2.2. Mesleki Doyum Kuramları

2.2.1. Çift Etmen Kuramı

1959 yılında Herzberg'in yaptığı bir araştırmanın neticesinde öne sürülen teorem, meslek doyumunu ile alakalı mühim yaklaşımlardandır. Birey gereksinimlerinin belirlenen bir aşama ile gerçekleştiği hipotezine dayanmaktadır (Ataman, 2002).

Bu yaklaşımda ilk unsur, meslek doyumunu düşüren hallere mani olmaya odaklanarak "koruma" etkenleri; diğer unsur ise, meslek doyumunu yükseltme doğrultusunda "güdüleme" dir. Koruma unsurları çoğunlukla çevresel faktörlerden gelen etkenlerdir. Bu etkenler; kontrol, idare, işletme politikaları, sosyal ilişkiler, amirlerle ilişkiler, ücret, özel yaşam, statü gibi unsurlardır. Bu unsurlar meslek doyumunu karşılayamamaktadır fakat doyumsuzluğa engel olmaktadır. (Greenberg ve Baron, 2003).

2.2.2. İhtiyaçlar Hiyerarşisi Kuramı

Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisi teoreminden idareciler bir güdüleme vasıtası olarak faydalanabilir. Bu varsayım doyuma ulaşmamış gereksinimlerin doyuma ulaşmış gereksinimler

kadar güdüleyici işlev görmediğini saptamıştır. Farklı bir söylemle iş yapanlar kendilerine ait olanla değil, kendilerine ait olmasını istedikleriyle güdülenmektedir (Akt; Dönmez, 2008).

Maslow tarafından ortaya koyulan ve gereksinimler bölümünde ilk sırada bulunan fizyolojik gereksinimler her bir insan için dünyaya gelişle başlayıp hayatın bitimine kadar giderilmesi lazım olan esas yaşamsal elzem ihtiyaçlardır. Maslow'un geliştirdiği bu modelde bireyin gereksinimlerinin sınırı olmadığı hipoteziyle her bir insanın gereksinimlerinin aynı sertlik ve istekle güdülendiğini dile getirmek ve herkesi kapsayan bir değerlendirme yapmak olası görülmemektedir (Ertürk ve Kıyak, 2011).

2.2.3. Eşitlik Kuramı

Bir motivasyon teoremi olan eşitlik teoremi Adams tarafından ortaya konulmuş olup ana düşüncesi, iş görenlerin iş sahasında aynı haklara sahip olma talebinde oldukları ve güdülenmelerinin bu talebin yerine getirilip getirilmemesi neticesinde sonuçlanacağı biçimindedir. Adams'a göre meslek doyumu, bireyin idrak ettiği girdi çıktı dengesine göre saptanmaktadır ve kişi kendi çabasının ve neticesinde kazandığı sonucu aynı iş sahasında diğer çalışanların gösterdiği çaba ve kazandıkları netice ile kıyaslamaktadır (Koçel, 2001).

Eşitlik teoremine göre, işçiler eğitim, emek ve deneyimlerini çalışma hayatına girdi olarak aktarmaktadır. Çalıştıkları mesleğin neticesinde ücret ve terfi benzeri dönütler sağlamaktadırlar. Çalışanın yaptığı iş, edindiği kazançla kıyaslandığında ulaşılan seviye, eşitlik ve ya eşitsizliği saptamaya destek olmaktadır (Akyüz ve ark., 2013:275).

2.2.4. Cornell Modeli

1969 yılında Smith, Kendall ve Hulin tarafından ortaya konulan Cornell Modeline göre, meslek doyumu kişinin mesleğiyle alakalı hisleri ve ya meslek vaziyetinin çeşitli evrelerine yönelik şekillendiği duygusal reaksiyonlardır. Bu hisler mesleği yapanın geliştirip ortaya çıkardığı var olan hali hazırdaki seçeneklerle ilişkili yeterli ve eşit dönüt görme isteği ile edindiği deneyimler arasında biçimlenen çeşitlilikten doğmaktadır. Smith ve arkadaşları, Cornell araştırmalarının kaynağını doğuran referans çerçevesi kavramını öne süren ilk araştırmacılarıdır. Söylenen kapsam içerisinde kişilerin ruhsal durumları söz konusudur. Bu şartlar; tecrübeler, beklentiler ve hali hazırdaki uyaran karşısında doğan değişim eşiğiyle alakalıdır. Smith ve arkadaşları referans çerçevesi kavramından ele alarak meslek doyumunun ölçülmesinde daha elzem olarak düşündükleri mesleğin ödemeleri, terfi imkanları, kontrol ve iş arkadaşları olgularını içine aldıkları İş Tanımlama Ölçeğini de ortaya koymuşlardır (Smith, Kendall ve Hulin, 1969).

Sonuç olarak, kişisel bir olgu olarak ölçülen meslek doyumu, örgütsel taraftan hayli mühim ve araştırılması lazım olan bir alandır. Çalışanlara göre, meslek ve kişisel hayatlarında

huzur ya da huzursuzluk kaynağı olma durumunu barındırması, işyerlerine göre ise üretimin ve niteliğin artması ve ya azalması durumunu oluşturması sebebiyle doyum kavramı, gerek çalışanlar gerekse işyerleri nazarından ciddi bir önem taşır. Bununla birlikte meslek doyumunu, örgütte sağlıklı ve faydalı bir ambiyansın varlığının kanıtlarındandır (Gökçe, 2005).

2.2.5. İş Özellikleri Kuramı

Bu teoremde, iş özelliklerinden bahsedilmek istenen, çalışma olarak isimlendirilen vazifenin kendi doğası ve içerdikleridir. Teoreme göre; bireyler mesleklerini keyif alarak yaptığında ve anlam yüklediklerinde mesleklerinden haz duyarak ve çok daha iyisini yapabilmek için güdülenmektedirler (Aslan, 2006).

Bu kuram özetle, tuhaf ve güç meslekleri seçen çalışanları kompleks çalışmaların daha fazla mutlu kılıp, güdüleyeceğini belirtmektedir. Bu çalışanlar basit çalışmalardan doyum sağlayamayacakları nedeniyle buna benzer meslekleri tercih etmeyeceklerdir. Hackman ve Oldham bütün bu parametreleri ölçmek amacıyla İş Teşhis Anketini ortaya koymuşlardır (Sun, 2002).

3. YÖNTEM

Bu kısımda araştırma problemine yönelik olarak seçilmiş olan araştırma modeli, evren ve örnekleme, veri toplama araçları ve verilerin analiz edilmesi ile ilgili başlıklar verilmiştir.

3.1. Araştırmanın Modeli/Deseni

Bu tez çalışmasında beden eğitimi öğretmenlerinin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliği ve Mesleki Doyumları arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Araştırmada var olan durumu ortaya koymak amaçlandığından nicel araştırma yöntemlerinden tarama (Survey) modeli tercih edilmiş ve betimsel bir araştırma olarak belirlenmiştir.

Geçmişten bugüne gelene kadar mevcut halleri olduğu halde ortaya çıkarmayı davranışları, hareketleri, karşılaştırmayı ve betimlemeyi hedefleyen araştırma biçimleri tarama türünde yapılan araştırmalardır (Karasar, 2002). Akademik çalışmalarda kullanılan betimsel araştırmalar mevcut hali ortaya koymaya ve aydınlatmaya yönelik durumlar arasında ki ilişkileri belirlemek ve standartlar doğrultusunda değerlendirmeler yapmak sebebiyle yürütülür (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2016).

3.2. Araştırmanın Evren ve Örnekleme/Çalışma Gurubu

Bu çalışmanın evrenini Adana ilinde resmi okullarda görev yapan beden eğitimi öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırma örneklemini ise kolay ulaşılabilir örneklem yöntemi ile belirlenen 150'si kadın, 153'ü erkek olmak üzere toplam 303 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Çalışmanın merkez ilçelerde yapılmasının sebebi daha yoğun öğretmen gruplarının olması onlara daha hızlı ulaşım sağlanması ve daha çok öğretmene ulaşım çalışmanın verimini arttırılmasıdır.

Araştırma pandemi dönemi şartları göz önünde bulundurularak yapılmış ve ölçme araçları katılımcılarla hem online olarak paylaşılmış hem de yüz yüze yapılarak tüm katılımcılara ulaşılmaya çalışılmıştır. Katılımcılarla ilgili elde edilen demografik bilgiler tablo 3.1'de verilmiştir.

Tablo 3.1.

Katılımcıların Demografik Özellikleri

Değişkenler	Gruplar	n	%
Cinsiyet	Kadın	150	49,5
	Erkek	153	50,5
Öğretim Kademesi	Ortaokul	151	49,8
	Lise	152	50,2
Okul Türü	Devlet	152	46,9
	Özel	151	53,1
Mesleki Deneyim Yılı	5ve altı	113	37,3
	5-10 Yıl	74	24,4
	10-15 Yıl	49	16,2
	15-20 Yıl	30	9,9
	20-25 Yıl	22	7,3
	25 ve Üstü	15	5,0
Görevli Olunan İlçe	Seyhan	97	32
	Çukurova	140	46,2
	Yüreğir	39	12,9
	Sarıçam	27	8,9
		Toplam	100

Tablo 3.1’de katılımcıların demografik özelliklerine ilişkin bulgular sunulmuştur. Araştırmaya 150 kadın (%49,5), 153 erkek (%50,5) olmak üzere toplam 303 beden eğitimi öğretmeni katılmıştır. Öğretim kademesi kategorileri ortaokul seviyesinde 151 kişi (%49,8), lise seviyesinde 152 kişi (%50,2) bulunmaktadır. Okul türü devlet olanlar 152 kişi (%46,9), özel olanlar ise 151 kişi (%53,1) dir. Mesleki deneyim yılı kategorileri ise 5 ve altı mesleki deneyime sahip 113 öğretmen(%37,3), 5-10 yıl mesleki deneyime sahip 74 (%24,4), 10-15 yıl mesleki deneyime sahip 49 öğretmen (%16,2), 15-20 yıl mesleki deneyime sahip 30 öğretmen (%9,9), 20-25 yıl mesleki deneyime sahip 22 öğretmen (%7,3), 25 ve üstü yıl mesleki deneyime sahip 15 öğretmen (%5) olup görevli olunan ilçeye göre bakıldığında ise Seyhan bölgesinde 97 öğretmen (%32), Çukurova bölgesinde 140 öğretmen (%46,2), Yüreğir bölgesinde 39 öğretmen (%12,9) ve Sarıçam bölgesinde 27 öğretmen (%8,9) çalışmaya dahil olmuştur.

3.3. İşlem

Veri toplama işleminden önce Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Etik Kuruluna, etik beyan sunularak kurul onayı alınmıştır (05.01.2022). Daha sonra Adana İl Milli Eğitim Müdürlüğü’nden gerekli izinler alınmıştır. Ardından merkez ilçelerdeki kamu ve özel kurumlarda görev yapan beden eğitimi öğretmenleri ile görüşmeler yapılarak araştırma için uygulamaya başlanmıştır. Verilerin toplanması için gerekli açıklamalar ile birlikte öğretmenlere ölçekler uygulanarak verilerin toplanma işlemi tamamlanmıştır. Araştırmacı tarafından araştırmaya gönüllü olarak katılan öğretmenlere çalışmanın amacı demografik bilgi formunda yer alan yönergede yer verilmiştir. Veriler hem online hem de yüz yüze ortamda toplanmıştır.

3.4. Veri Toplama Araçları

3.4.1. Demografik Bilgi Formu (DBF)

Bu tez çalışmasında kullanılan (DBF) araştırmacı tarafından hazırlanmıştır. Hazırlanan demografik bilgi formu aracılığıyla, katılımcılarla ilgili “Cinsiyet, Öğretim Kademesi, Okul Türü, Mesleki Deneyim Yılı, Görevli Olunan İlçe” bilgileri elde edilmiştir.

3.4.2. Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeği

Bu tez çalışmasında Altınkök ve Yılmaz (2018) tarafından geliştirilen “Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek 11 madde, üç alt boyuttan oluşmaktadır. 5’li likert tipindedir. “(1) Hiç Katılmıyorum, (2) Az Katılıyorum, (3) Katılıyorum, (4) Çok Katılıyorum, (5) Tamamen Katılıyorum seçenekleri bulunmaktadır. Ölçeğin güvenirlik katsayısı 0,88 olarak bulunmuştur (Altınkök ve Yılmaz, 2018). Ölçekten elde edilebilecek en düşük puan 11, en yüksek puan ise 55’dir. Ters puanlanan madde bulunmamaktadır. Alt ölçeklerden “Planlama” alt boyutu için 84, “Uygulama” alt boyutu için 54, “Değerlendirme” alt boyutu için 82, ölçeğin toplam güvenirlik katsayısı ise 76 olarak hesaplanmıştır. Eğitsel oyun oynatma öz yeterlilik ölçeğinin referans alındığı çalışmada ölçeğin güvenirlik katsayısı ise 0,88 olarak bulunmuştur (Altınkök ve Yılmaz, 2018). Bu çalışmada Cronbach alpha değeri hesaplanmış ve Tablo 2’de verilmiştir.

3.4.3. Mesleki Doyum Ölçeği

Bu tez çalışmasında, Kuzgun, Aydemir-Sevim ve Hamamcı (1999) tarafından mesleki doyumlarını belirlemek amacıyla geliştirilmiş 20 maddeden oluşan “Mesleki Doyum” ölçeği kullanılmıştır. Bu ölçek 5’li dereceli likert tipinde olup 20 maddeden oluşmaktadır. Bunların 13 maddesi; (1-2-3-4-6-8-9-10-11-15-17-18-19. maddeler) “ niteliğe uygunluk” ve 7 maddesi (5-7-12-13-14-16-20. maddeler) “ gelişme fırsatı (isteği)” alt ölçekleridir. Bu ölçekten elde edilebilecek en düşük puan 20, en yüksek puan ise 100 ‘dür. Ters puanlanan madde bulunmamaktadır. Ölçeğin Cronbach Alpha değeri toplamda 0.77 niteliğe uygunluk alt boyutunda 0.78 ve gelişme fırsatı alt boyutunda 0.79’ dur.

Tablo 3.2.
Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeği ve Mesleki Doyum Ölçeğinin Güvenirlik Değerleri

Ölçekler	Alt Boyutlar	Madde Sayısı	Güvenirlik (α)
Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeği	Planlama	4	,844
	Uygulama	4	,543
	Değerlendirme	3	,817
	Ölçek Toplamı	11	,755
Mesleki Doyum Ölçeği	Niteliğe Uygunluk	13	,264
	Gelişme Fırsatı	7	,645
	Ölçek Toplamı	20	,589

Tablo 3.2’de kullanılan ölçeklerin bu tez çalışmasına ait güvenilirlik katsayıları hesaplanmış ve eğitsel oyun oynatma öz yeterliliği ölçeğinin; “Planlama” alt boyutu için 844, “Uygulama” alt boyutu için 543, “Değerlendirme” alt boyutu için 817, ölçeğin toplam güvenilirlik katsayısı ise 755 olarak hesaplanmıştır. Eğitsel oyun oynatma öz yeterlilik ölçeğinin referans alındığı çalışmada ölçeğin güvenilirlik katsayısı ise 0,88 olarak bulunmuştur (Altınkök ve Yılmaz, 2018).

Mesleki doyum ölçeğine bakıldığında “Niteliğe Uygunluk” alt boyutu için 264, “Gelişme Fırsatı” alt boyutu için 645, ölçek toplam güvenilirlik katsayısı ise 589 olarak hesaplanmıştır. Niteliğe uygunluk alt ölçeği düşük çıkmıştır fakat literatürde bu ve benzeri ölçeklerle ilgili yapılmış çalışmalar incelendiğinde Günel ve Aydın (2022) yapmış oldukları çalışmada İki faktörün açıkladıkları toplam varyans %48,6 olup birinci faktör toplam varyansın %36,4’ünü, ikinci faktör toplam varyansın %12,2’sini açıklamaktadır. Birinci faktörün büyüklüğü sonucu, ölçeğin tek boyutlu olarak da kullanılabilceği ifade edilmiştir. Madde-toplam puan korelasyon katsayıları ise 0,30’un üzerinde (Kuzgun ve ark., 1999). Hesaplanmış ve araştırmada kullanılan ölçeklerin yeterince güvenilir olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan çalışmalarda toplam puanın önemi belirtilmiştir. Toplam puan üzerinden hesaplama yapılabileceği görülmüştür, yapmış olduğumuz çalışmada da toplam puana ait güvenilirlik katsayısının yüksek olduğu görülmektedir.

3.5. Veri Analizi

Verilerin analizinde öncelikle tanımlayıcı istatistikler hesaplanmıştır. Verilerin dağılımı için normallik analizi yapılarak verilerin normal dağılmadığı görüldüğünden parametrik olmayan testlerin uygulanmasına karar verilmiştir. (Tablo 4) Gruplar arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla Sperman Korelasyon analizi uygulanmıştır. Bağımsız değişkenin iki kategorili olduğu durumlarda farklılığı belirlemek için Mann Whitney U, Bağımsız değişkenin iki kategoriden fazla olduğu durumlarda ise Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Ayrıca fark

çıkması durumunda farklılığın kaynağının belirlenmesinde ise Post-Hoc testlerinden Tamhane kullanılmıştır. Anlamlılık değeri $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

4. BULGULAR

Araştırmanın bu bölümünde katılımcılardan elde edilen verilerin analizi sonucunda ulaşılan bulgulara yer verilmiştir. Bu araştırma kapsamında elde edilen tanımlayıcı istatistik sonuçları Tablo 3' de verilmiştir.

Tablo 4.1.

Katılımcıların Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik ve Mesleki Doyum Ölçeklerinden elde ettikleri puanlara ilişkin tanımlayıcı istatistikler

Ölçekler	Alt Boyutlar	Min	Max	\bar{x}	SS
Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeği	Planlama	1	5	4,08	,76
	Uygulama	1	5	3,15	,76
	Değerlendirme	1	5	4,15	,66
	Ölçek Toplam Puanı	1	5	3,76	,53
Mesleki Doyum Ölçeği	Niteliğe Uygunluk	1	5	2,51	,31
	Gelişme Fırsatı	1	5	2,18	,54
	Ölçek Toplam Puanı	1	5	2,40	,33

Tablo 4.1. incelendiğinde Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeği ortalama değeri ($3,76 \pm ,53$) olarak tespit edilmiştir. Mesleki Doyum Ölçeğinin ortalama değeri ise ($2,40 \pm ,33$) olarak tespit edilmiştir. Mesleki doyum ölçeğinin alt ölçekleri niteliğe uygunluk ve gelişme fırsatı ile ölçek toplam puana ait ortalama değerleri ise sırası ile ($2,51 \pm ,31$), ($2,18 \pm ,54$) ve ($2,40 \pm ,33$) olarak tespit edilmiştir.

Tablo 4.2.

Çalışmada kullanılan Ölçekler ve Alt Boyutlarına İlişkin Normallik Testi Sonuçları

Ölçekler	Alt Boyutlar	n	Skewness	St. Hata	Kurtosis	St hata
Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeği	Planlama	303	-1,737	,140	4,980	,279
	Uygulama	303	-,020	,140	-,232	,279
	Değerlendirme	303	-1,499	,140	4,974	,279
	Ölçek Toplamı	303	-,211	,140	1,922	,279
Mesleki Doyum Ölçeği	Niteliğe Uygunluk	303	-,944	,140	3,997	,279
	Gelişme Fırsatı	303	,668	,140	,295	,279
	Ölçek Toplamı	303	-1,127	,140	4,513	,279

**p<0,01, *p<0,05 düzeyinde anlamlı.

Tablo 4.4.'e bakıldığında elde edilen verilerin Skewness (Basıklık) ve Kurtosis (Çarpıklık) değerleri görülmektedir. Tabachnick ve Fidell (2015) Skewness ve Kurtosis değerlerinin -1,5 ve +1,5 değerleri arasında bulunduğu durumlarda dağılımın normal dağılım olarak gerçekleştiğini kabul etmektedirler (Sevin ve Küçük 2016; Tabachnick ve Fidell, 2015, s. 79). George ve Mallery (2010) ise Skewness ve Kurtosis değerlerinin +2 ve -2 Aralığında bulunmasının yeterli olacağını bildirmektedirler. Tabloda da görüleceği üzere çarpıklık değerleri (-2 ile +2) uygun görülen aralıkta dağılmaktadır. Ancak basıklık değerleri bu aralığın dışında kalmaktadır. Bu nedenle alt ölçeklerin ve toplam ölçeklerin normal dağılımdan gelmedikleri sonucuna ulaşılmıştır.

Tablo 4.5. Katılımcılardan elde edilen Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliği ile Mesleki Doyum puanları arasındaki ilişkiye yönelik korelasyon analizi

Ölçekler	Alt Boyutlar	1	2	3	4	5	6	7
Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeği	1-Planlama	1	,071	,516**	,676**	-,135*	-,271**	-,235**
	2-Uygulama	,071	1	,166**	,703**	-,139*	-,042	-,116*
	3- Değerlendirme	,516**	,166**	1	,581**	-,121*	,250**	-,206**
	4-Toplam Puan	,676**	,703**	,581**	1	-,185**	-,248**	-,256**
Mesleki Doyum Ölçeği	5-Niteliğe Uygunluk	-,135*	-,139*	-,121*	-,185**	1	,399**	,805**
	6-Gelişme Fırsatı	-,271**	-,042	,250**	,248**	,399**	1	,841**
	7-Toplam Puan	-,235**	-,116*	-,206**	-,256**	,805**	,841**	1

**p<0,01, *p<0,05 düzeyinde anlamlı.

Tablo 4.5. incelendiğinde katılımcıların elde ettikleri eğitsel oyun oynatma öz yeterliliği ile mesleki doyum puanları arasındaki ilişkiye yönelik, korelasyon analizi bulguları görülmektedir. Analiz sonuçlarına göre;

Planlama ile uygulama arasında anlamlı, pozitif yönlü ve düşük düzeyli ($r=.071$, $p<0.01$), planlama ile değerlendirme arasında anlamlı, pozitif yönlü ve orta düzeyli ($r=.516$, $p<0.01$), planlama ile niteliğe uygunluk arasında anlamlı, negatif yönlü ve düşük düzeyli ($r=-.135$, $p<0.05$), planlama ile gelişme fırsatı arasında anlamlı, negatif yönlü ve düşük düzeyli ($r=-.271$, $p<0.01$),

Uygulama ile değerlendirme arasında anlamlı, pozitif yönlü ve düşük düzeyli ($r=.166$, $p<0.01$), uygulama ile niteliğe uygunluk arasında anlamlı, negatif yönlü ve orta düzeyli ($r=-.139$,

$p < 0.05$), uygulama ile gelişme fırsatı arasında anlamlı, negatif yönlü ve düşük düzeyli ($r = -.042$, $p < 0.01$),

Değerlendirme ile niteliğe uygunluk arasında anlamlı, negatif yönlü ve düşük düzeyli ($r = -.121$, $p < 0.05$), değerlendirme ile gelişme fırsatı arasında anlamlı, negatif yönlü ve düşük düzeyli ($r = -.25$, $p < 0.01$),),

Niteliğe uygunluk ile gelişme fırsatı arasında anlamlı, negatif yönlü ve orta düzeyli ($r = -.399$, $p < 0.01$),

Eğitsel oyun oynatma öz yeterlilik ile mesleki doyum arasında anlamlı, negatif yönlü ve düşük düzeyli ($r = -.263$, $p < 0.01$), bir ilişki bulunmuştur.

Tablo 4.6.

Öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğinin Cinsiyete Göre karşılaştırılmasına ilişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Ölçekler	Ölçek Alt Boyutları	Cinsiyet	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Eğitsel Oyun Oynatma	Planlama	Kadın	150	148,28	22242	10917	-,746	,456
		Erkek	153	155,65	23814			
Öz Yeterlilik Ölçeği	Uygulama	Kadın	150	148,58	22286,5	10961,5	-,677	,498
		Erkek	153	155,36	23769,5			
Öz Yeterlilik Ölçeği	Değerlendirme	Kadın	150	158,03	23705	10570	-	,211
		Erkek	153	146,08	22351			
Öz Yeterlilik Ölçeği	Toplam Puan	Kadın	150	148,05	22207	11431	-,058	,954
		Erkek	153	155,88	23849			

** $p < 0,01$, * $p < 0,05$ düzeyinde anlamlı.

Öğretmenlerin cinsiyete göre Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliği alt boyutlarının ortalama farklılıklarının incelenmesi amacı ile hesaplanan Mann-Whitney U Testi sonuçları Tablo 6'da gösterilmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde planlama alt boyutu yeterlilik düzeyinde cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p = 0,456$; $p > 0,05$).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde uygulama alt boyutu yeterlilik düzeyinde cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p = 0,498$; $p > 0,05$).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde değerlendirme alt boyutu yeterlilik düzeyinde cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p = 0,211$; $p > 0,05$).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin

görüşleri incelendiğinde toplam puan yeterlilik düzeyinde cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p=0,954$; $p>0,05$).

Tablo 4.7.
Öğretmenlerin Mesleki Doyum Puanlarının Cinsiyet değişkenine göre karşılaştırılmasına ilişkin Mann-Whitney U Testi Sonuçları

	Ölçek Alt Boyutları	Cinsiyet	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Mesleki Doyum Ölçeği	Niteliğe Uygunluk	Kadın	150	152,29	22844,00	11431	-,058	,954
		Erkek	153	151,71	23212			
	Gelişme Fırsatı	Kadın	150	144,42	21663	10338	-1,497	,134
		Erkek	153	159,43	24393			
	Toplam Puan	Kadın	150	151,71	22756	10882	-,779	,436
		Erkek	153	152,29	23300			

** $p<0,01$, * $p<0,05$ düzeyinde anlamlı.

Öğretmenlerin cinsiyete göre Mesleki Doyum ölçeği alt boyutlarının ortalama farklılıklarının incelenmesi amacı ile hesaplanan Mann-Whitney U Testi sonuçları Tablo 7'de gösterilmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde Niteliğe Uygunluk alt boyutu yeterlilik düzeyinde cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p=0,954$; $p>0,05$).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde Gelişme Fırsatı alt boyutu yeterlilik düzeyinde cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p=0,134$; $p>0,05$).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde toplam puan yeterlilik düzeyinde cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p=0,436$; $p>0,05$).

Tablo 4.8.
Öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğinin Meslek Yılı değişkeni açısından karşılaştırılmasına yönelik Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları

	Ölçek Alt Boyutları	Meslek Yılı	n	Ortalama Sıra	Kruskal-Wallis	p
Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeği	Planlama	5 ve altı	113	148,62	1,559	,906
		5-10 Yıl	74	151,02		
		10-15 Yıl	49	157,37		
		15-20 Yıl	30	157,40		
		20-25 Yıl	22	164,82		
		25 ve Üstü	15	135,13		
	Uygulama	5ve altı	113	151,33	3,971	,554
		5-10 Yıl	74	140,20		
		10-15 Yıl	49	160,77		
		15-20 Yıl	30	149,92		
		20-25 Yıl	22	156,57		
		25 ve Üstü	15	184,10		
	Değerlendirme	5ve altı	113	154,24	7,299	,199
		5-10 Yıl	74	162,81		
		10-15 Yıl	49	161,58		
		15-20 Yıl	30	129,85		
		20-25 Yıl	22	134,93		
		25 ve Üstü	15	119,80		
Toplam Puan	5ve altı	113	151,65	1,243	,941	
	5-10 Yıl	74	152,82			
	10-15 Yıl	49	161,71			
	15-20 Yıl	30	140,60			
	20-25 Yıl	22	145,64			
	25 ve Üstü	15	151,03			

**p<0,01, *p<0,05 düzeyinde anlamlı.

Öğretmenlerin meslek yılına göre Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliği alt boyutlarının ortalama farklılıklarının incelenmesi amacı ile hesaplanan Kruskal Wallis-H Testi sonuçları Tablo 8'de gösterilmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde planlama alt boyutu yeterlilik düzeyinde meslek yılına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,906; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde uygulama alt boyutu yeterlilik düzeyinde meslek yılına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,554; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde değerlendirme alt boyutu yeterlilik düzeyinde meslek yılına göre

istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p=0,199$; $p>0,05$).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde toplam puan yeterlilik düzeyinde meslek yılına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p=0,941$; $p>0,05$).

Tablo 4.9.
Öğretmenlerin Mesleki Doyumunun Meslek Yılına Göre karşılaştırmada Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları

Ölçek Alt Boyutları	Meslek Yılı	n	Ortalama Sıra	Kruskal -Wallis	p
Niteliğe Uygunluk	5ve altı	113	151,66	3,155	,676
	5-10 Yıl	74	140,77		
	10-15 Yıl	49	164,80		
	15-20 Yıl	30	146,35		
	20-25 Yıl	22	167,57		
	25 ve Üstü	15	156,63		
Mesleki Doyum Ölçeği	5ve altı	113	148,60	14,174	0,015
	5-10 Yıl	74	140,72		
	10-15 Yıl	49	166,54		
	15-20 Yıl	30	163,23		
	20-25 Yıl	22	195,52		
	25 ve Üstü	15	99,43		
Toplam Puan	5ve altı	113	150,23	10,049	,074
	5-10 Yıl	74	137,68		
	10-15 Yıl	49	170,42		
	15-20 Yıl	30	153,80		
	20-25 Yıl	22	188,07		
	25 ve Üstü	15	119,30		

** $p<0,01$, * $p<0,05$ düzeyinde anlamlı.

Öğretmenlerin meslek yıllarına göre Mesleki Doyum ölçeği alt boyutlarının ortalama farklılıklarının incelenmesi amacı ile hesaplanan Kruskal Wallis Testi sonuçları Tablo 9'da gösterilmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde Niteliğe Uygunluk alt boyutu yeterlilik düzeyinde meslek yıllarına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p=0,676$; $p>0,05$).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde Gelişme Fırsatı alt boyutu yeterlilik düzeyinde meslek yılına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p=0,015$; $p<0,05$). Farklılığı belirlemek için Post -Hoc, Tamhane test istatistik değerleri hesaplanmış ve elde edilen sonuca göre "20-25 yıl" arası ile "25 yıl ve üzeri" mesleki deneyimi olan öğretmenlerin Gelişme Fırsatı alt boyutu yeterlilik düzey

ortalamalarının farklılık gösterdiği ilgili olasılık değerine bakılarak ($p=0,051$; $p<0,05$) bulgulanmıştır.

Mesleki doyum alt ölçeği "gelişme fırsatı" ; meslek yılına göre karşılaştırıldığında, en düşük sıra ortalaması "25 ve üstü" çalışan grubunda, en yüksek sıra ortalaması ise "20-25 yıl" arası çalışan öğretmen grubuna ait olarak tespit edilmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde toplam puan yeterlilik düzeyinde meslek yıllarına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p=0,074$; $p>0,05$).

Tablo 4.10.

Öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğinin Okul Türü değişkeni açısından karşılaştırılmasındaki Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Ölçek Alt Boyutları	Okul Türü	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Planlama	Özel	142	151,03	21446,50	11293,5	-,184	,854
	Devlet	161	152,85	24609,50			
Uygulama	Özel	142	156,01	22153,00	10862	-,757	,452
	Devlet	161	148,47	23903,00			
Değerlendirme	Özel	142	158,55	22513,50	10501,5	-1,288	,198
	Devlet	161	146,23	23542,50			
Toplam Puan	Özel	142	158,26	22473,50	10541,5	-1,172	,241
	Devlet	161	146,48	23582,50			

** $p<0,01$, * $p<0,05$ düzeyinde anlamlı.

Öğretmenlerin okul türüne göre Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliği alt boyutlarının ortalama farklılıklarının incelenmesi amacı ile hesaplanan Mann-Whitney U Testi sonuçları Tablo 10'da gösterilmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde planlama alt boyutu yeterlilik düzeyinde okul türüne göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p=0,854$; $p>0,05$).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde uygulama alt boyutu yeterlilik düzeyinde okul türüne göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p=0,452$; $p>0,05$).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde değerlendirme alt boyutu yeterlilik düzeyinde okul türüne göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p=0,198$; $p>0,05$).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde toplam puan yeterlilik düzeyinde okul türüne göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur ($p=0,241$; $p>0,05$).

Tablo 4.11. Öğretmenlerin Mesleki Doyumunun Okul Türüne Göre karşılaştırmada Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Ölçek Alt Boyutları	Okul Türü	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Niteliğe Uygunluk	Özel	142	146,30	20774,50	10621,5	-1,069	,285
	Devlet	161	157,03	25281,50			
Gelişme Fırsatı	Özel	142	136,95	19446,50	9293,5	-2,819	,005*
	Devlet	161	165,28	26609,50			
Toplam Puan	Özel	142	139,71	19839,50	9686,5	-2,296	,022*
	Devlet	161	162,84	26216,50			

**p<0,01, *p<0,05 düzeyinde anlamlı.

Öğretmenlerin okul türüne göre Mesleki Doyum ölçeği alt boyutlarının ortalama farklılıklarının incelenmesi amacı ile hesaplanan Mann-Whitney-U Testi sonuçları Tablo 11’de gösterilmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde Niteliğe Uygunluk alt boyutu yeterlilik düzeyinde okul türüne göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,285; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde Gelişme Fırsatı alt boyutu yeterlilik düzeyinde okul türüne göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur (p=0,005; p<0,05). Özel okullarında görev alan öğretmenlerin, Devlet okulunda görev alanlara göre daha düşük düzey ortalamasına sahip olduğu bulgulanmıştır. Mesleki doyum alt ölçeği “gelişme fırsatı”; okul türüne göre karşılaştırıldığında, özel okulda çalışan öğretmenlerin sıra ortalaması, devlet okulunda çalışanlara göre daha düşük olarak elde edilmiştir. Benzer durum mesleki doyum toplam puan içinde geçerlidir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin mesleki doyum ölçeğine ilişkin toplam puan (ortalama skor) değerleri incelendiğinde; mesleki doyumun okul türüne göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterdiği bulunmuştur (p=0,022; p<0,05). Özel okullarında görev alan öğretmenlerin, devlet okulunda görev alanlara göre mesleki doyum toplam puanlarının daha düşük düzeyli olduğu bulgulanmıştır.

Tablo 4.12.

Öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğinin Okul Bölgesi değişkeni açısından karşılaştırılmasına yönelik Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları

Ölçek Alt Boyutları	Okul Bölgesi	n	Ortalama Sıra	Kruskal-Wallis	p
Planlama	Seyhan	97	154,38	,126	,989
	Çukurova	140	150,53		
	Yüreğir	39	152,45		
	Sarıçam	27	150,41		
Uygulama	Seyhan	97	155,78	3,012	,390
	Çukurova	140	153,04		
	Yüreğir	39	157,72		
	Sarıçam	27	124,74		
Değerlendirme	Seyhan	97	146,53	1,661	,646
	Çukurova	140	155,21		
	Yüreğir	39	161,82		
	Sarıçam	27	140,83		
Toplam Puan	Seyhan	97	154,52	2,324	,508
	Çukurova	140	151,30		
	Yüreğir	39	163,04		
	Sarıçam	27	130,65		

**p<0,01, *p<0,05 düzeyinde anlamlı.

Öğretmenlerin okul bölgesine göre Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliği alt boyutlarının ortalama farklılıklarının incelenmesi amacı ile hesaplanan Kruskal Wallis-H Testi sonuçları Tablo 12’de gösterilmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde planlama alt boyutu yeterlilik düzeyinde okul bölgesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,989; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde uygulama alt boyutu yeterlilik düzeyinde okul bölgesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,390; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde değerlendirme alt boyutu yeterlilik düzeyinde okul bölgesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,646; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde toplam puan yeterlilik düzeyinde okul bölgesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,508; p>0,05).

Tablo 4.13.

Öğretmenlerin Mesleki Doyumunun Okul Bölgesine Göre karşılaştırmada Kruskal Wallis-H Testi Sonuçları

Ölçek Alt Boyutları	Okul Bölgesi	n	Ortalama Sıra	Kruskal-Wallis	p
Niteliğe Uygunluk	Seyhan	97	152,01	3,352	,340
	Çukurova	140	146,87		
	Yüreğir	39	150,76		
	Sarıçam	27	180,37		
Gelişme Fırsatı	Seyhan	97	147,56	4,806	,187
	Çukurova	140	145,93		
	Yüreğir	39	178,41		
	Sarıçam	27	161,30		
Toplam Puan	Seyhan	97	150,54	4,518	,211
	Çukurova	140	143,87		
	Yüreğir	39	169,63		
	Sarıçam	27	173,94		

**p<0,01, *p<0,05 düzeyinde anlamlı.

Öğretmenlerin okul bölgesine göre Mesleki Doyum ölçeği alt boyutlarının ortalama farklılıklarının incelenmesi amacı ile hesaplanan Kruskal Wallis-H Testi sonuçları Tablo 13'te gösterilmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde Niteliğe Uygunluk alt boyutu yeterlilik düzeyinde okul bölgesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,340; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde Gelişme Fırsatı alt boyutu yeterlilik düzeyinde okul bölgesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,187; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde toplam puan yeterlilik düzeyinde okul bölgesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,211; p>0,05).

Tablo 4.14.

Öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğinin Öğretim Kademesi değişkeni açısından karşılaştırmasına yönelik Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Ölçek Alt Boyutları	Öğretim Kademesi	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Planlama	Ortaokul	151	158,21	23890,00	10538	-1,253	,21
	Lise	152	145,83	22166,00			
Uygulama	Ortaokul	151	151,01	22802,00	11326	-,198	,843
	Lise	152	152,99	23254,00			
Değerlendirme	Ortaokul	151	158,35	23910,50	10517	-1,325	,185
	Lise	152	145,69	22145,50			
Toplam Puan	Ortaokul	151	159,59	24098,50	10329	-1,507	,132
	Lise	152	144,46	21957,50			

**p<0,01, *p<0,05 düzeyinde anlamlı.

Öğretmenlerin öğretim kademesine göre Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliği alt boyutlarının ortalama farklılıklarının incelenmesi amacı ile hesaplanan Mann-Whitney U Testi sonuçları Tablo 14'te gösterilmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde planlama alt boyutu yeterlilik düzeyinde öğretim kademesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,21; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde uygulama alt boyutu yeterlilik düzeyinde öğretim kademesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,843; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde değerlendirme alt boyutu yeterlilik düzeyinde öğretim kademesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,185; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterliliğine ilişkin görüşleri incelendiğinde toplam puan yeterlilik düzeyinde öğretim kademesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,132; p>0,05).

Tablo 4.15.
Öğretmenlerin Mesleki Doyumunun Öğretim Kademesine Göre karşılaştırmada Mann-Whitney U Testi Sonuçları

Ölçek Alt Boyutları	Öğretim Kademesi	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	Z	p
Niteliğe Uygunluk	Ortaokul	151	153,43	23168,00	11260	-,285	,776
	Lise	152	150,58	22888,00			
Gelişme Fırsatı	Ortaokul	151	159,28	24052,00	10376	-1,448	,148
	Lise	152	144,76	22004,00			
Toplam Puan	Ortaokul	151	158,10	23872,50	10555	-1,209	,227
	Lise	152	145,94	22183,50			

**p<0,01, *p<0,05 düzeyinde anlamlı.

Öğretmenlerin öğretim kademesine göre Mesleki Doyum ölçeği alt boyutlarının ortalama farklılıklarının incelenmesi amacı ile hesaplanan Mann-Whitney U Testi sonuçları Tablo 15'te gösterilmiştir.

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde Niteliğe Uygunluk alt boyutu yeterlilik düzeyinde öğretim kademesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,776; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde Gelişme Fırsatı alt boyutu yeterlilik düzeyinde öğretim kademesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,148; p>0,05).

Araştırmaya katılan öğretmenlerin Mesleki Doyum ölçeğine ilişkin görüşleri incelendiğinde toplam puan yeterlilik düzeyinde öğretim kademesine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı bulunmuştur (p=0,227; p>0,05).

5. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırmanın bu bölümünde, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin mesleki doyum ile ilişkisinde elde edilen veriler tartışılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgular belirlenen ana ve alt problemler çerçevesinde ele alınmış ve ayrı ayrı başlıklar altında tartışılmıştır.

Güvenilirlik analizi sonuçlarına bakıldığında, eğitsel oyun oynatma öz yeterlilik alt ölçekleri ve toplam puan için hesaplanan güvenilirlik değerlerinin yeterince yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Mesleki doyum ölçeğine bakıldığında "Niteliğe Uygunluk" alt boyutu için. 264, "Gelişme Fırsatı" alt boyutu için 645, ölçek toplam güvenilirlik katsayısı ise.589 olarak hesaplanmıştır. Niteliğe uygunluk alt ölçeği düşük çıkmıştır fakat literatürde bu ve benzeri ölçeklerle ilgili yapılmış çalışmalar incelendiğinde Günel ve Aydın (2022) yapmış oldukları çalışmada İki faktörün açıkladıkları toplam varyans %48,6 olup birinci faktör toplam varyansın %36,4'ünü, ikinci faktör toplam varyansın %12,2'sini açıklamaktadır. Birinci faktörün büyüklüğü sonucu, ölçeğin tek boyutlu olarak da kullanılabileceği ifade edilmiştir. Madde-toplam puan korelasyon katsayıları ise 0,30'un üzerinde (Kuzgun ve ark., 1999). Hesaplanmış ve araştırmada kullanılan ölçeklerin yeterince güvenilir olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan çalışmalarda toplam puanın önemi belirtilmiştir. Toplam puan üzerinden hesaplama yapılabileceği görülmüştür, yapmış olduğumuz çalışmada da toplam puana ait güvenilirlik katsayısının yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 5'te belirtilen çalışmadaki katılımcıların eğitsel oyun oynatma öz yeterliliği ile mesleki doyumları arasındaki ilişkisinin incelenmesine yönelik tartışma.

Niteliğe uygunluk alt ölçeği ile planlama, uygulama ve değerlendirme alt ölçekleri arasında düşük düzeyde de olsa ters yönlü anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Bu nedenle niteliğe uygunluk alt ölçek puanlaması arttığında; planlama, uygulama ve değerlendirme ölçek puanlarında azalma olması beklenir. Benzer şekilde gelişme alt ölçeği ile planlama, değerlendirme ve niteliğe uygunluk alt ölçekleri arasında düşük düzeyde, 0.01 önem düzeyinde anlamlı bir ilişki bulunmaktadır. Niteliğe uygunluk korelasyon katsayısı pozitif olması nedeni ile gelişme fırsatı ölçek değeri arttıkça niteliğe uygunluk ölçek değerinin de artması beklenmektedir. Planlama ve Değerlendirme alt ölçeklerinde ters yönlü bir ilişki olması nedeni ile biri artarken diğer ölçek değerlerinin azalması beklenir. Eğitsel oyun öz yeterlilik toplam ölçeği ile mesleki doyum toplam ölçeği arasında da ters yönlü düşük düzeyli, 0.01 önem düzeyinde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir. Yani mesleki doyumun artması eğitsel oyun öz yeterliliğinin azalmasına neden olmaktadır.

Müezzin ve Üzümcü (2018) yapmış oldukları çalışmada, bu tez çalışmasını destekler nitelikte sonuçlara ulaşmışlardır. 22-30 yaş aralığındaki öğretmenlerin mesleki doyum

düzeyinin 31-40 ve 41-50 yaş aralıklarındaki öğretmenlerden daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Ulaşılan bu sonuç bu tez çalışmasının bulgularına neden olarak düşündüklerimizi destekler niteliktedir.

Literatür incelendiğinde, bu tez çalışmasındaki değişkenlerin daha önce başka bir çalışmada kullanılmamış olduğu anlaşılmıştır. O nedenle bulgular yorumlanırken, farklı ama benzer yanları olan diğer çalışmalardan faydalanılmıştır.

Akman (2019) yaptığı çalışmada öğretmenlerin mesleki tükenmişlik düzeyleri ve mesleki doyumlarını incelemiştir. Mesleki tükenmişlik ile mesleki doyumun arasındaki ilişki incelendiğinde arada anlamlı ve negatif bir fark bulmuştur. Çalışmada mesleki tükenmişliği artan öğretmenlerin mesleki doyumunun azalmakta olduğu görülmektedir.

Kahraman, Deniz, Avşaroğlu (2005) yapmış oldukları çalışmada yaşam doyumunu ile meslek doyumunu arasında pozitif yönlü anlamlı düzeyde bir ilişkiye ulaşmışlardır. Yani öğretmenlerin mesleklerinden doyum elde etmeleri yaşam doyumlarına olumlu yönde katkı sağladığı bulgusuna ulaştıkları görülmektedir.

Tüm bunları ele aldığımızda bu tez çalışmasında öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin mesleki doyum ile arasında ters yönlü bir ilişki olduğu görülmüştür. Ancak elde edilen bu bulgu, beklenen yönde değildir. Öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliği arttıkça mesleki doyumun azalmasının nedenleri arasında, öğretmenlerin alana yönelik çalışmaları uzun yıllar uygulayıp o alanda yetkin bir seviyeye geldiğinde mesleki doyuma ulaştıkları düşünülmektedir. Bu yetkinlik düzeyine gelindiğinde aynı çalışmaların devam etmesi ile rutinleşen meslek yaşantısının, mesleki doyumun azalmasına sebep olduğu ve sonrasında mesleki doyumsuzluğunu ortaya çıkardığı düşünülmektedir.

Tablo 6'da belirtilen öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin cinsiyete göre karşılaştırılmasına yönelik tartışma

Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin cinsiyete göre karşılaştırılması yapıldığında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Akçınar (2018) yaptığı araştırmada da beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyetlerine göre eğitsel oyun oynatma öz yeterliliği düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulmamıştır.

Çintesun (2020) ise yaptığı çalışmada beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının eğitsel oyun oynatma öz yeterliliklerini cinsiyete göre incelemiş ve kadın beden eğitimi öğretmenleri lehine bulgulara ulaşmıştır.

Literatürde var olan sınırlı sayıda araştırmalar incelendiğinde, bu tez çalışmasının bulgularını destekleyen ve desteklemeyen çalışmaların olduğu görülmektedir. Bu farklılıkların sebebinin kadınların ve erkeklerin fiziksel açıdan farklı düzeylerde olmasından, kadın öğretmenlerin işlerinde daha titiz tutumlar sergilemesinden, almış oldukları eğitimlerden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Tablo 7’de belirtilen öğretmenlerin mesleki doyumunun cinsiyet değişkenine göre karşılaştırılmasına yönelik tartışma

Katılımcıların mesleki doyumunun cinsiyet değişkenine göre karşılaştırılması yapıldığında anlamlı bir fark bulgulanmamıştır. Pala (2012) yapmış olduğu çalışmada da beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki doyum ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir fark bulamamıştır. Gülay (2006) yaptığı “Beden Eğitimi Öğretmenlerinin İş Doyumu Düzeylerinin Araştırılması” adlı çalışmada da öğretmenlerin iş doyumu ve cinsiyet değişkeni bakımından anlamlı farklılık görülmemiştir. Durmuşoğlu (2021) ve Sivrikaya (2016)’da yapmış oldukları çalışmalarda yine aynı sonuçlara ulaşmıştır.

Demirtaş (2005) ise yapmış olduğu çalışmada, kadın öğretmenlerin iş doyum düzeylerinin erkek öğretmenlere göre daha yüksek olduğunu saptamıştır.

Sonuç olarak literatür incelendiğinde farklı bulguların elde edildiği görülmüştür. Bu farklılıkların sebebinin, kadınların ve erkeklerin mesleklerine bakış açılarından, buldukları okulun kaynaklarının yeterliliği gibi unsurlardan kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Tablo 8’de belirtilen öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin meslek yılı değişkeni açısından karşılaştırılmasına yönelik tartışma

Öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin meslek yılı değişkeni açısından karşılaştırılması yapıldığında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Yılmaz, Kırimoğlu ve Yamanyurt (2019)’da yapmış oldukları çalışmada da beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterlilik düzeylerini incelemiş ve cinsiyet değişkeni ile oyun oynatma öz yeterliliği arasında anlamlı bir ilişki olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Akçınar (2018) ise yaptığı araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin meslek yılı değişkenine göre eğitsel oyun oynatma öz yeterlilik düzeyleri arasında anlamlı fark bulunmuştur.

Sonuç olarak araştırma bulgularını destekleyen ve desteklemeyen çalışmaların literatürde mevcut olduğu görülmektedir. Bu farklılıkların sebebinin, meslekte geçirilen yılların farklı bölge, farklı donanımlarda kaynakları olan okullarda çalışılması gibi sebeplerden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Tablo 9’da belirtilen öğretmenlerin mesleki doyumunun meslek yılına göre karşılaştırılmasına yönelik tartışma

Öğretmenlerin mesleki doyum düzeyi alt ölçekleri ve toplam puanı meslek yılına göre karşılaştırıldığında sadece “gelişme fırsatı” alt ölçeğinde farklılık bulgulanmıştır. Meslek yılı 20-25 sene olan öğretmenlerin gelişme fırsatı alt boyutunda daha yüksek veriler elde edilmiştir. Mesleklerinde 20-25 sene görev yapmış olan öğretmenlerin mesleki doyumlarının diğer meslek yıllarına göre daha yüksek olduğu görülmüştür.

Tekin ve Korkutan (2017) yapmış oldukları çalışmada da meslekte geçirilen çalışma süresi toplam puan ortalamalarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur.

Göktaş (2007) ise yapmış olduğu çalışmada, beden eğitimi ve öğretmenlerinin mesleki doyum seviyesinin mesleki kıdeme bağlı olarak farklılaşmadığı sonucuna ulaşmışlardır.

Sonuç olarak araştırma bulgularını destekleyen ve desteklemeyen çalışmaların literatürde mevcut olduğu görülmektedir. Bu farklılıkların sebebinin, meslekte geçirilen yıllarda çalışılmış olan okul ortamı, fiziki şartları gibi durumlardan kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Tablo 10'da belirtilen öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin okul türü değişkeni açısından karşılaştırılmasına yönelik tartışma

Öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin okul türü değişkeni açısından karşılaştırılması yapıldığında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Akçınar (2018) yapmış olduğu çalışmada da beden eğitimi öğretmenlerinin çalıştıkları okul türü değişkeni bakımından eğitsel oyun oynatma öz yeterlilik düzeyleri arasında anlamlı fark bulunamamıştır.

Polatcan (2021) ise yaptığı çalışmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma gözlem ölçeği ve alt boyutlarında okul türü değişkeninde farklılık bulmuştur.

Buna göre araştırma bulgularını destekleyen ve desteklemeyen çalışmaların literatürde mevcut olduğu görülmektedir. Bu farklılıkların sebebinin, farklı bölgelerde yapılan çalışmalar olması ve bu bölgelerin sosyal, kültürel ve ekonomik açıdan eşit düzeylerde olmamasından kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Tablo 11'de belirtilen öğretmenlerin mesleki doyumunun okul türüne göre karşılaştırılmasına yönelik tartışma

Öğretmenlerin mesleki doyumunun okul türüne göre karşılaştırılması yapıldığında gelişme fırsatı ve toplam ölçek için anlamlı bir fark bulunmuştur. Okul türü Devlet olan öğretmenlerin gelişme fırsatı alt boyutunda daha yüksek verilere ulaşmıştır. Devlet okullarında görev yapan öğretmenlerin mesleki doyumlarının özel okullarda görev yapan öğretmenlere göre daha yüksek olduğu görülmüştür.

Yıldız (2013) "ilkokul ve ortaokul öğretmenlerinin iş doyum seviyelerini" adlı çalışmada da katılımcıların iş doyum düzeyi, çalıştığı okul türüne göre değiştiği bulgusuna ulaşmıştır.

Çardak (2002) ise yapmış olduğu çalışmada okul türünün öğretmenlerin mesleki doyum düzeylerinde anlamlı bir fark yaratmadığı bulgusuna ulaşmıştır.

Sonuç olarak araştırma bulgularını destekleyen ve desteklemeyen çalışmaların literatürde mevcut olduğu görülmektedir. Bu farklılıkların sebebinin, çalışılan bölgenin sosyolojik özelliklerinden, özel okullardaki öğretmenlerin çalışma şartlarının kamuda çalışan öğretmenlere göre daha zor olmasından, alınan ücret, mesai saatleri, kendine zaman ayıramama

unsurlarından ayrıca çalışılan okulun imkanlarından da kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Tablo 12’de belirtilen öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin okul bölgesi değişkeni açısından karşılaştırılmasına yönelik tartışma

Öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin okul bölgesi değişkeni açısından karşılaştırılması yapıldığında anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Bu bulgunun nedeninin, öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin bölge bazında etkilenen bir değişken olmadığı anlamına gelmesi olarak düşünülmüştür. Literatür incelendiğinde ise, bu tez çalışmasından elde edilen bu bulguyu tartışabilecek benzer bir çalışmaya rastlamamış olması, benzer değişkenler kullanılarak, alanda daha fazla araştırma yapılması gerekliliğini ortaya koymuştur.

Tablo 13’te belirtilen öğretmenlerin mesleki doyumunun okul bölgesine göre karşılaştırılmasına yönelik tartışma

Öğretmenlerin mesleki doyumunun okul bölgesine göre karşılaştırılması yapıldığında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Sadık (2014) tarafından yapılan çalışmada da çalışma konumu değişkeninin iş doyumu üzerinde bir etkisi olmadığı bulgusuna ulaşılmıştır.

Ertürk ve Keçecioglu (2012) ise yapmış oldukları çalışmada merkez okullarda görevli olan öğretmenler ile taşrada bulunan öğretmenlerin iş doyumu ortalamaları arasında anlamlı farklılıklara ulaşılmıştır.

Sonuç olarak araştırma bulgularını destekleyen ve desteklemeyen çalışmaların literatürde mevcut olduğu görülmektedir. Bu farklılıkların sebebinin, çalışılan bölgelerin sosyal, kültürel ve ekonomik açıdan eşit düzeylerde olmamasından ayrıca görev yapılan okulun kaynaklarının yeterlilik düzeyinden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Tablo 14’te belirtilen öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin öğretim kademesi değişkeni açısından karşılaştırılmasına yönelik tartışma

Öğretmenlerin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin öğretim kademesi değişkeni açısından karşılaştırılması yapıldığında anlamlı bir fark bulunamamıştır.

Yılmaz, Kırimoğlu ve Yamanyurt (2019) yaptıkları çalışmada öğretim kademesi değişkeni açısından planlama alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit etmiştir.

Sonuç olarak araştırma bulgularını desteklemeyen çalışmaların literatürde mevcut olduğu görülmektedir. Destekleyen çalışmanın bulunamamasının sebebinin literatürde bu konu üzerine yapılan çalışmaların az olduğundan kaynaklandığı düşünülmektedir.

Bu farklılıkların sebebinin, çalışılan kademenin bulunduğu bölgenin, imkanların, okulun fiziki şartlarının verimliliği ve ya verimsizliğinden ayrıca çalışan öğretmenlerin kişisel özelliklerden de kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Tablo 15’te belirtilen öğretmenlerin mesleki doyumunun öğretim kademesine göre karşılaştırılmasına yönelik tartışma

Öğretmenlerin mesleki doyumunun öğretim kademesine göre karşılaştırılması yapıldığında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Karaköse ve Kocabaş (2006) yaptıkları çalışmada da özel ve devlet okullarında görev yapan öğretmenlerin farklı boyutlardaki beklentilerinin iş doyumunu ve motivasyonlarını etkilemesine yönelik görüşleri okul kademesine göre anlamlı farklılık göstermemektedir.

Kumaş ve Deniz (2010) yaptıkları çalışmada öğretmenlerin meslek doyum seviyeleri görev aldıkları kademeye göre anlamlı farklılık göstermektedir. İlköğretim birinci ve ikinci kademede çalışan öğretmenlerinin iç, dış ve genel faktörlere dayalı iş doyumlarının diğer kademelerde (genel lise, anadolu lisesi, meslek lisesi) görev yapan öğretmenlere göre daha yüksek olduğu anlaşılmaktadır. Ulaşılan bulgulara göre, farklı lise türlerinde çalışan öğretmenlerin meslek doyumlarının ilköğretimde çalışan öğretmenlere göre daha düşük olduğunu görülmektedir.

Sonuç olarak araştırma bulgularını destekleyen ve desteklemeyen çalışmaların literatürde mevcut olduğu görülmektedir. Bu farklılıkların sebebinin, çalışılan okulların farklı bölgelerde olmasından, çalışılan okulun öğrenci düzeylerinin farklı olmasından kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

5.1. Sonuç

Yapılan bu çalışmada beden eğitimi öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterliklerinin mesleki doyumlarına ilişkisi incelenmiştir. Ölçekler arasında ters yönlü bir ilişki bulunmaktadır. Bu sonuçlara göre eğitsel oyun oynatma öz yeterliliği, mesleki doyum arttıkça azalmaktadır. Ulaşılan bu sonuçları değerlendirdiğimizde meslekte uzun yıllar geçiren mesleki doyuma ulaşmış beden eğitimi öğretmenlerinin, eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin düştüğü görülmektedir. Bu öğretmenlerin mevcut öğrencilerine daha faydalı olması için öz yeterliliğinin düşmemesinin büyük önem taşıdığı görülmektedir. Ayrıca yıllarca biriken deneyimlerini kendilerinden sonraki mesleği yapacak kişilere aktarılması adına büyük önem taşıdığı düşünülmektedir.

Bunun yanı sıra çalışmada eğitsel oyun oynatma öz yeterliliği alt ölçekleri ve ortalama puan cinsiyete, meslek yılına, okul türüne, okulun bulunduğu bölgeye ve öğretim kademesine bağlı olarak incelenmiş ve farklılık gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Mesleki Doyum alt ölçekleri ve ortalama puan değerleri cinsiyete bağlı olarak farklılık göstermemektedir. Mesleki Doyum ölçeğinin; Gelişme Fırsatı alt ölçeği mesleki deneyim yılına göre 0.05 önem düzeyinde anlamlı bir farklılık gösterirken ortalama puan ve niteliğe uygunluk alt ölçeği farklılık göstermemektedir. Mesleki Doyum ölçeğinin; Gelişme Fırsatı alt ölçeği ve ortalama puan değerleri okul türüne bağlı olarak anlamlı bir farklılık göstermektedir ($P<0.05$). Niteliğe

uygunluk alt ölçeği diğer demografik değişken incelemelerinde olduğu gibi anlamlı bir farklılık içermemektedir. Mesleki Doyum ölçeği ortalama puanı ve alt ölçekleri; Okul Bölgesine göre anlamlı bir farklılık içermemektedir. Mesleki Doyumu ölçeği ortalama puanı ve alt ölçekleri; Öğretim kademesine göre anlamlı bir farklılık içermemektedir. Ayrıca aşağıdaki öneriler de getirilerek alanda çalışanlara fikir verilmeye çalışılmıştır.

5.2. Öneriler

1. Bu araştırma Adana ili merkez ilçelerle sınırlandırılmıştır. Daha geniş bir örneklem grubu ile araştırılması ve incelenmesi önerilebilir. Bu çalışma bölge bölge ve ya ülke genelinde yapıldığında araştırmanın bölgesel karşılaştırmaları da yapılabilir ve literatüre daha fazla katkı sunulabilir.
2. Beden eğitimi öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğini geliştirici meslek içi eğitimleri belirleyerek, mesleki doyumunu arttırmaya yönelik çalışmalar incelenip yeni bir araştırma yapılabilir.
3. Çağımız teknolojisi ve sosyokültürel yapısı hızlı bir şekilde değiştiği için beden eğitimi derslerinin de bu değişimden etkilendiği görülmektedir. Bu etkilerin; öğretmenler üzerindeki sonuçları incelenip becerileri ve mesleki doyumlarını etkisi gözlemlenebilir ve ulaşılan sonuçlar ile alan yazına katkıda bulunulması önerilebilir.

KAYNAKLAR

- [1]. Akçamete, G., Kaner, S. ve Sucuoğlu, B. (2001). *Tükenmişlik iş doyumunu ve kişilik*. Ankara: Nobel Yayınları.
- [2]. Akçınar, S. (2018). *Beden eğitimi Öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma becerilerinin incelenmesi*, (Yayımlanmamış doktora tezi). İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
- [3]. Akman, T. (2019). *Öğretmenlerin mesleki tükenmişlik düzeyleri ve mesleki doyumlarının incelenmesi*, (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul
- [4]. Akyüz, Ü, Demirkasımoğlu, N., ve Erdoğan, Ç., (2013). Milli Eğitim Bakanlığı merkez örgütündeki yöneticilerin örgütsel adalet algıları. *Eğitim ve Bilim, Dergisi*, 273-288.
- [5]. Altınkök, M. ve Yılmaz, A. (2018). *Eğitsel oyun oynatma öz yeterlilik ölçeği geçerlik ve güvenilirlik çalışması. Pepe, Kadir ve Karataş, özgür (ed.), spor bilimleri alanında yenilikçi yaklaşımlar*. Ankara: Gece Akademi.
- [6]. Aslan H. (2006). *Çalışanların iş doyumunu düzeylerine göre depresyon, benlik algısı ve denetim odağı algısı değişkenlerinin incelenmesi*, (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- [7]. Ataklı, A., Dikmentaş E., Altınışık, S. (2004). Üniversite hastanelerinde çalışan yönetici ve klinik sekreterlerinin iş doyumunu, *Hacettepe Sağlık İdaresi Dergisi*, Cilt 6, sayı 2, Ankara.
- [8]. Ataman, G. (2002). *İşletme yönetimi temel kavramlar yeni yaklaşımlar*. İstanbul: Türkmen Kitabevi.
- [9]. Ballinger, D. A. (1993). *Becoming an effective physical educator*. *Physical Educator*, 50 (1), 13-19.
- [10]. Barutçugil, İ. (2004). *Stratejik insan kaynakları yönetimi*, İstanbul: Kariyer Yayıncılık, Basımevi.
- [11]. Bayat, S., Kılıçaslan, H., ve Şentürk, Ş. (2014). Fen ve Teknoloji dersinde eğitsel oyunların yedinci sınıf öğrencilerinin akademik başarısına etkisinin incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(2), 204-216.
- [12]. Baykoç, Dönmez N. (2000) *Üniversite çocuk gelişimi ve eğitimi bölümü ve kız meslek lisesi öğrencileri için oyun kitabı*. İstanbul: Esin Yayınevi.
- [13]. Blandford, S. Grundy, W. (1999). *Developing a culture for positive behaviour management*. *Emotional and Behavioural Difficulties*, 4(3), 5-9.
- [14]. Büyükoztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., ve Demirel, F. (2016). *Bilimsel araştırma yöntemleri* (22. Baskı). Ankara: Pegem.

- [15]. Christensen, L. B., Johnson, R. B., ve Turner, L. A. (2015). *Araştırma yöntemleri: Desen ve analiz*. A. Aypay (çev. ed.). Ankara: Anı Yayınları.
- [16]. Çardak, M. (2002). *İlköğretim okullarında çalışan öğretmenlerin iş doyumu ile stresle başa çıkma yolları*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.
- [17]. Çelik, Z. ve Pular, A. (2011). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları*. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 115-121.
- [18]. Çepni, S. (2007). *Araştırma ve proje çalışmalarına giriş* [Introduction to search and project studies]. Trabzon: Celepler Matbaacılık.
- [19]. Çintesun, T. (2020). *Beden eğitimi ve spor Öğretmen adaylarının eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin demografik değişkenler açısından incelenmesi*, *Çocuk Hakları ve Eğitimi Dergisi Journal of Children's Rights and Education 2020, Vol. 1 (1)*, 36-44.
- [20]. Çoban, B. ve Nacar, E. (2006). (Ed. H. M. Şahin) *Okul öncesi eğitimde eğitsel oyunlar*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- [21]. Çoban, B., ve Ünveren, A. (2007) *Beden eğitimi ve oyun öğretimi*, Ed. O Zirek, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- [22]. Darst, P. W., and Pangrazi, R. P. (2009). *Dynamics physical education for secondary school students* (6th Ed.). San Francisco: Pearson Education.
- [23]. Demirel, Ö., (1999). *Planlamadan Değerlendirmeye öğretme sanatı*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- [24]. Demirtaş, H. (2005). *Sınıf yönetiminin temelleri*. İstanbul: Anı Yayıncılık.
- [25]. Dönmez, N. B. (1992). *Oyun kitabı*. İstanbul: Demet Yayıncılık.
- [26]. Dönmez, B. (2008). *Seyahat acentasında çalışan işgörenlerin iş doyumu ve tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişki*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Mersin.
- [27]. Durmuşoğlu, V. M. (2021). *Beden eğitimi öğretmenlerinin örgütsel bağlılık ve mesleki doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi*, (Yayımlanmamış doktora tezi). Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun.
- [28]. Erhan, S.E., ve Tamer, K. (2009). Doğu Anadolu bölgesi ilköğretim ve ortaöğretim okullarında beden eğitimi dersi için gereken tesis araç-gereç durumları ile öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları arasındaki ilişkiler. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 11 (3), 57- 66.
- [29]. Erşan, Ş. (2011). *Okul öncesi eğitim kurumlarında görev yapan öğretmenlerin ilgi köşelerinde serbest oyun etkinlikleri ile ilgili görüş ve uygulamalarının incelenmesi*. (Yayımlanmamış doktora tezi). Ankara Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- [30]. Ertürk, E. ve Keçecioğlu, T. (2012). *Çalışanların iş doyumları ile mesleki tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişkiler: öğretmenler üzerine örnek bir uygulama. Ege Akademik Bakış Dergisi, Cilt: 12, Sayı: 1, Ocak 2012 ss. 41-54.*
- [31]. Ertürk, Kazım. Ö, ve C. M. Kıyak (2011), *Müşteri memnuniyetini artırma aracı olarak halkla ilişkilere Maslow'un ihtiyaçlar hiyerarşisi penceresinden bakmak. Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi, 32. 127-151.*
- [32]. Gazezoğlu, Ö. (2007). *Okul öncesi eğitim kurumlarına devam 6 yaş grubundaki çocuklarına özbakım becerilerinin kazandırılmasında oyun yoluyla öğretimin etkisi. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.*
- [33]. Gökçe, R. (2005). *Birinci sınıf tatil köyünde performans değerlemenin işgörenlerin iş doyumuna etkisi üzerine bir uygulama, (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.*
- [34]. Gökteş, Z. (2007). Balıkesir ilindeki beden eğitimi Öğretmenlerinin iş doyumunu. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, Cilt1, Sayı1, 2007.*
- [35]. Greenberg, J., ve Baron, R. A. (2003). *Behavior in organisations: understanding and managing the humanside of work.* New Jersey: Prentice Hall.
- [36]. Gül, M. (2006). *Anasınıfına devam eden alt sosyo-ekonomik düzeydeki 61-72 ay arası çocuklara sembolik oyun eğitiminin genel gelişim durumlarına etkisi. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.*
- [37]. Gülay, H. E. (2006). *Beden eğitimi öğretmenlerinin iş doyum düzeylerinin araştırılması: Kocaeli il örneği. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.*
- [38]. Günel, D., ve Aydın Y. (2022). *Okul psikolojik danışmanlarında mesleki doyum ve psikolojik iyi oluş: iş yaşamı psikolojik esnekliğinin aracı rolü. Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2022; 8 (1): 77-95.*
- [39]. Huizinga, J. (1995) (Çev: Mehmet Ali Kılıçbay). *Homo Ludens. Oyunun toplumsal işlevi üzerine bir deneme.* İstanbul: Aynnb Yayınları.
- [40]. Huizinga, Johan. (2015). *Homo Ludens: Oyunun toplumsal işlevi üzerine bir deneme. çev. Mehmet Ali Kılıçbay. İstanbul: Ayrıntı Yayınları.*
- [41]. İnal, A. N. (2003). *Beden eğitimi ve spor bilimi.* Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- [42]. Kahraman, A., Deniz, E., ve Avşaroğlu, S. (2005). *Teknik Öğretmenlerde yaşam doyumunu iş doyumunu ve mesleki tükenmişlik düzeylerinin incelenmesi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, (14), 115-129.*
- [43]. Karaköse, T., ve Kocabaş İ. (2006). *Özel ve Devlet Okullarında Öğretmenlerin beklentilerinin iş doyumunu ve motivasyonu üzerine etkileri. Eğitimde Kuram ve Uygulama, Dergisi, 2006, 2 (1): 3-14*
- [44]. Karasar, N. (2002). *Bilimsel Araştırma Yöntemi.* Ankara: Nobel Yayınları.

- [45]. Kaytez, N., ve Durualp, E. (2014). Türkiye’de okul öncesinde oyun ile ilgili yapılan lisansüstü tezlerin incelenmesi. *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2(2), 110-122.
- [46]. Keskin, A (2021). *Pandemi döneminde beden eğitimi Öğretmenlerinin öğrencilerini fiziksel olarak aktive edebilme öz yeterlikleri ile mesleki doyumları arasındaki ilişki*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- [47]. Koçel, T. (2001). *İşletme yöneticiliği: yönetim ve organizasyon, organizasyonlarda davranış, klasik-modern-çağdaş ve güncel yaklaşımlar*. (8. bs.), İstanbul: Beta Basım Yayın Dağıtım.
- [48]. Koçyiğit, Sinan, Tuğluk, Mehmet Nur ve Kök, Mehmet (2007). *Çocuğun gelişim sürecinde eğitsel bir etkinlik olarak oyun*. *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, S:16, ss. 324-342.
- [49]. Korkutan, B. T., ve Tekin, U. (2017). *Meslek lisesi Öğretmenlerinin tükenmişlikleri ve mesleki doyum düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*, *Eğitim Fakültesi Dergisi*, Yıl. 3 Sayı. 2 - 2017 (49-78).
- [50]. Kumaş, V., ve Deniz, L. (2010). *Öğretmenlerin iş doyum düzeylerinin incelenmesi*, M.Ü. *Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi Yıl: 2010, S. 32, s. 123 – 139*.
- [51]. Kuzgun, Y., Sevim, A.S. ve Hamamcı, Z. (2005). *Mesleki doyum ölçeğinin geliştirilmesi*. rehberlik ve psikolojik danışmada kullanılan ölçme araçları dizisi, 1, 81-87.
- [52]. Lumpkin, A. (2005). *Introduction to physical education, exercisescience, and sport studies* (6th ed.). New York: McGraw-Hill.
- [53]. Müezziz, E., ve Üzümcü, B. (2018). *Öğretmenlerin bilişsel esneklik ve mesleki dotum düzeylerinin incelenmesi*, *Sakarya University Journal of Education*, 8 (1), 8-25.
- [54]. Onur B. ve Güney N. (2004), *Türkiye’de çocuk oyunları: araştırmalar*, Ankara: Ankara Üniversitesi Çocuk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayınları.
- [55]. Öğretir, A. D. (2008). *Oyun ve oyun terapisi*. *Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22, 94-100.
- [56]. Pala, A. (2012). *Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin boş zaman değerlendirme alışkanlıklarının ve mesleki doyumlarının tespiti ve incelenmesi: İstanbul-Pendik örneği*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- [57]. Piaget, J. (1976). *Piaget’s theory*. İçinde B. Inhelder, H. H. Chipman, C. Zwingmann, (Ed.), *Piaget and his school: A reader in developmental psychology* (s. 11–23). New York: Springer
- [58]. Piaget, J. (2013). *Play, dreams and imitation in childhood* (23. Baskı). London: Routledge
- [59]. Polatcan, İ. (2021). *Beden eğitimi ve spor Öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma becerilerinin belirlenmesi*, *Sosyal Araştırmalar ve Davranış Bilimleri Dergisi, Journal of Social Research and Behavioral Sciences, Volume: 7, Issue: 14 Year: 2021*.
- [60]. Poyraz, H. (1999). *Okul öncesi dönemde oyun ve oyuncak*. 1. Basım. Ankara, Anı Yayıncılık.
- [61]. Poyraz, H. (2003). *Okul öncesi dönemde oyun ve oyuncak* (2. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.

- [62]. Sadık, Ö. (2014). *Sınıf öğretmenlerinin maruz kaldıkları yıldırma davranışları algıladıkları sosyal destek ve mesleki iş doyumları arasındaki ilişki* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). İstanbul Aydın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- [63]. Sevinç, M. (2005). *Erken çocuklukta gelişim ve eğitimde yeni yaklaşımlar*. 1. Basım. 2. Cilt. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- [64]. Sivrikaya, T. (2016). *Beden Eğitimi Öğretmenlerinin boş zaman değerlendirme alışkanlıkları ve mesleki doyumlarının incelenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- [65]. Smith P. C., Kendall L. M., and Hulin C. L. (1969). *The measurement of satisfaction in work and retirement*. Rand McNally and Company, 103, 377–173. Chicago.
- [66]. Sun, H. Ö. (2002). *İş doyumunu üzerine bir araştırma*. (Uzmanlık Yeterlilik Tezi). Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası Banknot Matbaası Genel Müdürlüğü. Ankara.
- [67]. Sutton-Smith, B. (1983). *Piaget, play, and cognition, revisited*. W. F. Overton (Ed.), *The relationship between social and cognitive development* (s. 229–250). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- [68]. Süslü, D. P. (2002). *Çalışan ve öğrenci ergenlerde kimlik duygusu kazanımının araştırılması*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- [69]. Şahin, F. (2019). *Altıncı sınıf Türkçe dersi ses olayları konusunda geliştirilen eğitsel oyunun akademik başarıya etkisi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Balıkesir Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir.
- [70]. Taşmektepligil, Y., Yılmaz, Ç., İmamoğlu, O. ve Kılıçgil, E. (2006). İlköğretim okullarında beden eğitimi ders hedeflerinin gerçekleşme düzeyi. *Sportre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 4(4), 139-147.
- [71]. Telman, N., Ünsal P. (2004). *Çalışan memnuniyeti*, İstanbul: Epsilon Yayınları.
- [72]. Tınaz, P. (2005). *Çalışma yaşamından örnek olaylar*. İstanbul: Beta Basım Yayım Dağıtım.
- [73]. Türkçapar, Ü. (2012). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin farklı değişkenler açısından iş doyumunu düzeylerinin incelenmesi, *Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, GEFAD / GÜJGEF 32 (2)*: 331-346 (2012).
- [74]. Uğur. A. O. (2006) *Beden Eğitimi Öğretmenlerinin sınıf yönetimi yaklaşımları ve karşılaştıkları sorunlar üzerine bir araştırma: Ankara ili örneği*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Ankara Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- [75]. Wuest, A. D. ve Bucher, C. A. (1999). *Foundations of Physical Education and Sport*, Mc Graw-Hill, Boston.
- [76]. Yeşilyaprak, B. , (2012), *Mesleki rehberlik ve kariyer danışmanlığı*, Ankara: Pegem Akademi Yayınları.

[77]. Yıldız, B. (2013). *İlkokul ve ortaokul öğretmenlerinin iş stresi, örgütsel bağlılık ve iş doyumuna yönelik algılarının incelenmesi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Maltepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

[78]. Yılmaz., A, Kırimoğlu., H ve Yamanyurt., M. (2019). Beden eğitimi ve sınıf Öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliklerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi: Van il örneği. *Turkish Studies*, 14(7), 4131 - 4144.

EKLER

EK 1. ÖLÇEK

DEMOGRAFİK BİLGİ FORMU

Değerli katılımcılar;

Bu bölümde bazı kişisel bilgilerinizin elde edilmesi amaçlanmaktadır. Bunun için aşağıda yer alan soruları inceleyiniz ve size uygun seçeneğin yanındaki parantezin içine "X" işareti koyarak cevaplayınız.

Araştırmamızın amacı, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin eğitsel oyun oynatma öz yeterliliğinin, mesleki doyum ile ilişkisinin incelenmesidir. Ayrıca Beden eğitimi öğretmenlerinin demografik değişkenlere göre (yaş, cinsiyet, okul türü, öğretim kademesi, mesleki deneyim yılı, derse katılım etkisi) ne yönde farklılaştığının incelenmesi de hedeflenmektedir.

Ufuk KAYMAZ

Danışman

Doç. Dr. ELİF NİLAY ADA

Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı

DEMOGRAFİK BİLGİLER

1- Yaşınız: ()

2 - Cinsiyet: Kadın () Erkek ()

3 - Öğretim Kademesi : Ortaokul () Lise ()

4- Okul Türünüz: Devlet () Özel ()

5- Mesleki Deneyim Yılı: 0-5 Yıl () 5-10 Yıl () 10-15 Yıl () 15 -20 yıl ()

6- Oyunlar öğrencilerinizin derslerinize katılımını arttırmakta mıdır ? : Evet () Hayır ()

7- Hangi ilçede görev yapmaktasınız ?

Çukurova () Seyhan () Yüreğir () Sarıçam ()

8- Eğitsel oyunları derslerinizde kullanır mısınız?

Her Zaman () Genellikle Kullanırım () Genellikle Kullanmam () Hiç Kullanmam ()

9-Eğitsel oyunları dersin hangi aşamasında kullanırsınız?

Giriş Evresinde () Ana Evrede () Bitiriş Evresinde () Her Evrede ()

10- Eğitsel oyun oynatırken en çok nelerden sıkıntı çekiyorsunuz?

Uygun Oyun Bulmakta ()

Oyun Oynatacak Malzemede/Alanda ()

Öğrencilerin Katılımdaki Gönülsüzlüklerinde ()

Oyuna Yeterli Zaman Ayıramamakta ()

Oyun Oynatma Becerilerimde ()

Hiçbir Konuda Sıkıntı Çekmiyorum ()

EĞİTSEL OYUN OYNATMA ÖZ YETERLİLİK ÖLÇEĞİ

	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle katılıyorum
1. Oyun süreci çocukların ihtiyaçlarına göre planlanmalı					
2. Oyun süreci çocuğun haz alma ilkesine dayalı planlanmalı					
3. Oyun etkinlikleri işitsel materyallerle zenginleştirilmeli					
4. Oyun etkinlikleri duysal materyallerle zenginleştirilmeli					
5. Oyun etkinliğine ayrılan süre bittiğinde oyun bitmeli					
6. Oyun sonunda kazanan ve kaybeden olmalı					
7. Oyun uygulanırken kurallara uymayanlara ceza verilmeli					
8. Oyunun uygulaması sırasında kurallar esnetilmemeli					
9. Oyun etkinlikleri sonrasında amacima ulaşip ulaşmadığımı değerlendirilmeli					
10. Oyun etkinlikleri sonrasında kullanılan araç-gereç ve mekân değerlendirmesi yapılmalı					
11. Değerlendirmede uygun ölçme araçları kullanılmalı					

MESLEKİ DOYUM ÖLÇEĞİ

Açıklama: Aşağıda işinize ilişkin bazı sorular bulunmaktadır. Lütfen her soruyu okuyunuz ve karşısında size uygun gelen şıkkı işaretleyiniz.

	Her Zaman	Sık Sık	Ara Sıra	Nadir	Hiçbir Zaman
1. Bir kez daha dünyaya gelseniz aynı mesleğe girmek ister misiniz ?	()	()	()	()	()
2. Yaptığınız işi önemli ve anlamlı buluyor musunuz ?	()	()	()	()	()
3. Mesleğinizi başkalarına önerir misiniz ?	()	()	()	()	()
4. Keşke başka bir iş yapan insan olsam dediğiniz olur mu ?	()	()	()	()	()
5. Mesleğinizin gelişmenize olanak verdiğini düşünüyor musunuz ?	()	()	()	()	()
6. İşyerinize hevesle gelir misiniz ?	()	()	()	()	()
7. İşiniz ile ilgili yeni birşey öğrenmeye çalışır mısınız ?	()	()	()	()	()
8. İşyerinizde aldığınız eğitime uygun bir iş yapıyor musunuz ?	()	()	()	()	()
9. İşgünü sonunda kendiniz mutsuz ve bıkkın hisseder misiniz ?	()	()	()	()	()
10. Fırsatını bulduğunuz an başka bir işe geçmeyi düşünür müsünüz ?	()	()	()	()	()
11. Erken emekli olup bir köşeye çekilmeyi düşünür müsünüz ?	()	()	()	()	()
12. Meslektaşlarınızla karşılaştığınızda onların işlerini nasıl yaptıklarını sorar mısınız ?	()	()	()	()	()
13. Mesleki bilginizi artırmak için seminerlere, kongrelere katılır mısınız ?	()	()	()	()	()
14. İşyerinde bazı engeller çalışma isteğinizi engeller mi ?	()	()	()	()	()
15. İşinizin yeteneklerinize uygun olduğunu düşünüyor musunuz ?	()	()	()	()	()
16. Mesleğinizle ilgili yayınları izler misiniz ?	()	()	()	()	()
17. Mesleğinizi yürütürken karşılaştığınız engellere mücadele ediyor musunuz ?	()	()	()	()	()
18. İşinizin ilgililerinize uygun olduğunu düşünüyor musunuz ?	()	()	()	()	()
19. Mesleğinizi değiştirmeyi düşündüğünüz anlar oldu mu ?	()	()	()	()	()
20. Meslek bilginizi artırmaya yönelik girişimlerde bulunuyor musunuz ?	()	()	()	()	()

EK 2. ÖLÇEK KULLANIM İZİNİ

Alıcı: **ufuk kaymaz;**

GRUBA EKLE

Re: Ölçek Kullanım İzni

9 Mar 2022 Çar 14:37

2 EK 55,78KB

meslekidoyumölçeği.docx

32,86KB

İNDİR

izin.docx

22,93KB

İNDİR

Sayın Akademisyen

Geliştirdiğimiz ölçme aracını bilimsel çalışmalarınızda kullanabilirsiniz.

Akademik çalışmanızda başarılar dilerim.

Saygılarımla

Prof. Dr. Zeynep Hamamcı

Alıcı: **ufuk kaymaz;**

GRUBA EKLE

Re: ÖLÇEK KULLANIM İZİNİ

Bugün, 00:04

3 EK 8,12MB

Merhaba, geliştirmiş olduğumuz eğitsel oyun oynatma öz yeterlilik ölçeği, beden eğitimi öğretmenlerine uygulanabilir. Ölçeği uygulayabilirsiniz. Ekte istemiş olduğunuz ölçek formunu ve makaleleri gönderiyorum. Kolay gelsin, iyi çalışmalar dilerim.

ufuk kaymaz

14 Ağu 2021

Cmt, 23:51 tarihinde şunu yazdı:

Merhaba hocam, ben Mersin Üniversitesi beden eğitimi ve spor anabilim dalı yüksek lisans öğrencisi Ufuk Kaymaz.

Eğitsel Oyun Oynatma Öz Yeterlilik Ölçeğiniz, beden eğitimi ve spor öğretmenlerine uygulanabilir mi? Eğer mümkünse ölçek bilgilerini tarafıma rica edebilir miyim ? Şimdiden teşekkür eder, kolaylıklar dilerim.

Saygılarımla.

EK 3. ETİK KURUL RAPORU

 T.C.
MERSİN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL VE BEŞERİ BİLİMLER ETİK KURULU
ONAY BELGESİ

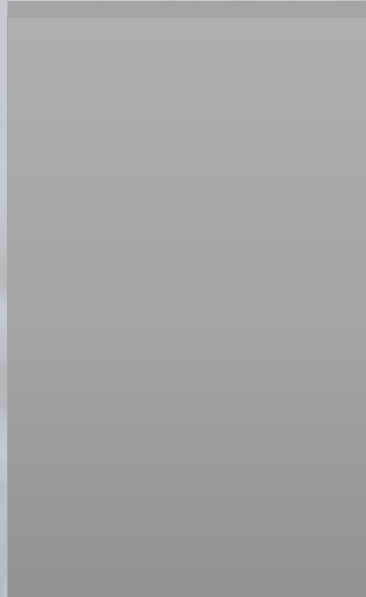
Mersin Üniversitesi Lisansüstü Öğrencisi Ufuk KAYMAZ'ın "Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Eğitsel Oyun Oynatma Becerilerinin Mesleki Doyum ile İlişkisinin İncelenmesi" adlı çalışması kurulumuz tarafından incelenmiş ve;

Etik yönden uygun bulunmuştur.
Etik yönden geliştirilmesi gerekmektedir.
Etik yönden uygun bulunmamıştır.

Mersin Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulu Kararı	
Başvuru Formunun Etik Kurula Ulaştığı Tarih	14/12/2021
Etik Kurul Karar Toplantı Tarihi ve Karar No	28/12/2021-249
Yer	Mersin Üniversitesi, Uğur Oral Kültür Merkezi
Katılımcılar	Formda imzası bulunan üyelerimiz toplantıya katılmıştır.

KURUL BAŞKANI VE ÜYELER:

İMZA

Prof. Dr. F. Ayşe BALCI KARABOĞA	Başkan	
Prof. Dr. Arzu AYDIN ACI	Üye	
Prof. Dr. Devrim ALICI	Üye	
Prof. Dr. Şerife YORULMAZ	Üye	
Prof. Dr. Neriman AÇIKALIN	Üye	
Prof. Dr. Hürriyet GÖKDAYI	Üye	
Prof. Dr. Eyüp ERDOĞAN	Üye	

Açıklama:

EK 4. ARAŞTIRMA İZİNİ

T.C.
ADANA VALİLİĞİ
İl Milli Eğitim Müdürlüğü

18/03/2022

Sayı : E-98258552-605.01-46008028
Konu : Ufuk KAYMAZ 'ın
Araştırma İzni

VALİLİK MAKAMINA

İlgi : Mersin Üniversitesi'nin 24.02.2022 tarih ve E-12685297-605.01-1921740 sayılı yazısı.

Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı yüksek lisans öğrencisi Ufuk KAYMAZ ' ın "Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Eğitsel Oyun Oynatma Becerilerini Mesleki Doyum İle İlişkisinin İncelenmesi " başlıklı tez çalışması kapsamında Seyhan,Çukurova,Sarıçam ve Yüreğir İlçesinde bulunan ortaokulu ve liselerde uygulama yapmak isteği ile ilgili ilgi yazı ekte sunulmuştur.

Söz konusu uygulama çalışmasının, İlimiz İl Araştırma Değerlendirme Komisyonu'nun 17/03/2022 tarihli "Uygundur" raporu doğrultusunda, 2021-2022 Eğitim-Öğretim yılında, eğitim-öğretim faaliyetlerini aksatmayacak şekilde, 2020/2 nolu Milli Eğitim Bakanlığı Araştırma Uygulama İzinleri Genelgesine göre uygulanması Müdürlüğümüzce uygun görülmektedir.

Makamlarınızca da uygun görülmesi halinde olurlarınıza arz ederim.

Yaşar KOÇAK
Milli Eğitim Müdürü

OLUR
18/03/2022

Mustafa KAYA
Vali a.
Vali Yardımcısı

Bu belge güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.
Belge Doğrulama Adresi : <https://www.turkiye.gov.tr/meb-ebys>
Bilgi için: A SCH
Unvan : Bilgisayar İşletmeni
İnternet Adresi: Faks:

Bu evrak güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır. <https://evraksorgu.meb.gov.tr> adresinden 2e6c-9012-3ca9-84c8-25a3 kodu ile teyit edilebilir.

:
n No :
ta :
dresi : mebi@hs01.kep.tr

ÖZGEÇMİŞ

Adı ve Soyadı: Ufuk KAYMAZ

Doğum tarihi: [REDACTED]

E-mail: [REDACTED]

Öğrenim durumu

Derece	Bölüm/Program	Üniversite	Yıl
Lisans	Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	Mersin Üniversitesi	2012-2015
Yüksek Lisans	Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı	Mersin Üniversitesi	2019-2022